

Flattery sits in the parlour when plain dealing is kicked out of doors.

—Thomas Fuller.

OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903. Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 23—Vol. LVI.

Friday, 20th June, 1958

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

CEYLON PREMIER ON PAN-TAMIL STATES FROM MALAYA TO AFRICA

COLOMBO, June 11.

THE Prime Minister of Ceylon, Mr. Solomon Bandaranaike, indicated yesterday that the aim of the extreme Tamil Federal Party, which he had banned, was to foster the establishment of a Pan-Tamil State, which would bring under one flag all Tamil-speaking peoples in areas such as Africa, Malaya and India.

This was revealed when texts were released of two speeches Mr. Bandaranaike made in a secret session of Ceylon's House of Representatives last week. He blamed the Federal Party for provoking race riots.

The Prime Minister, told Parliament in a speech published today that the country's language dispute could not be solved by either party getting "one hundred per cent of what it asked for."

He was speaking to a closed session of the House last week on measures to end "once and for all" the bloodshed and violence over language rights between the Sinhalese and Tamil communities.

Mr. Bandaranaike emphasised that the ideal of a united people was the only course of sanity and sense in Ceylon, whether it be for the Sinhalese or the Tamils.—Sapa-Assoc. Press.

Pistorius Has Doubts About Votes For 18-Year-Olds

BY what logic would a person incapable of managing himself be fit to manage the country?

Professor P. V. Pistorius, Professor of Greek at the Pretoria University, put that question when he gave the "Sunday Times" his views on voting rights for 18-year-olds in South Africa.

He says: "The primary qualification of a voter would seem to be an ability to think independently, to be capable of a critical analysis of the policies and slogans of the various parties and to be sufficiently balanced to distinguish between fact and emotion.

"Probably only a very small percentage of voters would qualify if these criteria were applied, and the truth is that there are few, if any, who know what, for instance, apartheid means or what the United Party would or could have done to guide the economic, political and social aspirations of the Bantu.

Weakens Aim

"Wisdom does not necessarily come with age but it is more seldom found in youth, and if the aim is—which it clearly is not—to strengthen logic at the expense of emotionalism in
(Continued on page 234)

Zulu For Leningrad University

TEXTBOOKS on Zulu, Swahili and Amharic will be issued by Leningrad University towards the end of the year, when tuition in African languages will be introduced at the university, says a report in the official "Soviet News," published in London.

The bulletin reported that the Soviet Ministry of Higher Education had announced that the training of specialists in African languages would be extended in the Soviet Union. Students of the African Department of Leningrad University must learn to speak two allied African languages. To improve conversational speech, specialists from Africa will be invited to the University.

Later on, it was stated, the study of African languages would be introduced at Moscow University.

PROCLAMATIONS TO BE TESTED IN COURT

DR. G. M. NAICKER, President of the Natal Indian Congress, Mr. P. R. Pather, President of the Natal Indian Organisation and Dr. A. Baboolal, President of the Durban Indian Combined Ratepayers Association, have issued the following statement in relation to the Proclamation under the Group Areas Act made by the Minister of the Interior which appeared in the Government Gazette Extraordinary of the 6th June 1958.

We have made a close study of the far reaching effects of the Proclamation under which certain Group Areas in terms of Sections 20 and 21 of the Group Areas Act 77 of 1957 have been proclaimed in the City of Durban.

The Indian community are justifiably alarmed at the Proclamation which spell disaster to our people. Nevertheless we call upon our people to observe calm and not panic.

We have sought the opinion of Senior Counsel in the matter and we are advised that the Proclamations are bad in law. We have therefore decided to test the validity of the Proclamations in the Courts of Law.

Pending the decision of the Court we call upon our people who are affected by these Proclamations not to fill in the forms as required by the Group Areas Development Board.

OPINION

FRIDAY, 20TH JUNE, 1958

Durban Group Areas

THE Group Areas proclamations for the city of Durban create one of the worst crises which the Indian community has faced in this country. Almost overnight, an entire people is faced with ruin.

The call has come forth from various leaders for calm. Calm the Indian has always exercised, even without being told to behave this way. Further, he has been told that the proclamations will be tested in court. At best this will only be a palliative. The courts might declare the proclamations invalid. That will not stop the ingenious Minister of the Interior going to Parliament to ensure that future proclamations were not challenged. The behaviour of this government in a series of instances should have long made people aware of this peculiarity in its conception of justice.

The Indian people are not facing just a piece of bureaucratic bungling on the part of the authorities. They are face to face with systematic attempts to ruin them financially and starve them in ways which will force them to choose to return to India. Here, the law is being used to attain ends which are distinctly immoral. And when a law loses moral content it works for the destruction of the citizen. The Group Areas Act does just that. We see before us a situation in which the Indian community will be impoverished in ways which endanger its survival.

The real issue raised by the proclamations, then, is not a legal one. It is basically moral. While fighting it in the courts might bring about a little relief here and there, real opposition, to be effective, will have to be waged on the plane where the utter corruption of apartheid will have to be exposed.

And there is only one way to do that. The Indian will need to realise now, more than at any other period in his history, that salvation for him lies in joining hands with the African in a determined bid to confront apartheid challenges it will be unable to face.

The Indian is to-day the plaything of the White politicians because he is weak. For a long time many Indians believed that if they concentrated on building up their economic power, that would place them in the position where the White man would treat them differently. That myth has now been exploded by events. The race oppressor does not want to see his victim strong—anywhere. He will hit the Indian, admittedly at different points, precisely in the way that he will hit the African. In the face of this, salvation for the Indian lies, ultimately, in making common cause with those who are most powerful numerically. It will necessitate a recasting of outlooks and a new willingness to bear greater sacrifices in the fight to uphold democracy and justice.

Comment On Men And Events

Tsele, Anti-Whiteism And Sabra

By JORDAN K. NGUBANE

SITUATIONS could very well arise in which Sabra's decision to meet African leaders could eventually destroy the ANG and its ideal of a mixed nation built on race equality. Against this background the things Dr. Peter Tsele said at the Witwatersrand University the other week and what Dr. J. S. Moroka told Jan Burger, the feature columnist of the Johannesburg "Star" throw into sharper relief some of the practical difficulties the ANC will have to overcome to speak with authority when meeting the Sabra challenge.

Dr. Moroka said he would like to see South Africa partitioned into autonomous Black and White States.

Dr. Tsele, according to Press reports, accused the Congress leaders of being controlled by the Congress of Democrats. He made it quite clear that his opposition to the COD was ideological and had nothing to do with the skin colour of its members. He denied the charge that he is anti-White and added that the Africanists are opposed to any form of fascism.

Coming from a man like him, who is one of the thinkers of Africanism, the statements about racialism and fascism are to be welcomed, firstly, as shedding more light on the real orientation of Africanism and, secondly, as taking the bottom out of the charge that the Africanists are tribalists and racialists.

At the same time Dr. Tsele is not the only spokesman of Africanism. Some of his colleagues have gone on record as saying things which do not tally closely with what he told the Witwatersrand University students. It would help the country see Africanism in the correct perspective if the Africanists published a formal statement of their real attitude to the race question—among other things, if to debunk COD charges, that they are totalitarian racialists.

COD

Dr. Tsele's remarks on the COD on the other hand, are of the greatest importance. A strong section of Congress members has deep misgivings about the COD and the role it plays in the Congress Movement. These misgivings might produce attitudes which will hamper the ANC in its efforts to speak to Sabra on behalf of the African people. The Congress Movement is an exclusive club with political preferences which are not acceptable to the majority of the people of South Africa; in practice it functions to facilitate the domination of the ANC by the COD.

First, for the charge that it is

exclusive. In practice membership of the Congress Movement has been limited to those organisations which accept the Freedom Charter. At the moment there is even a movement to hound out of organisations like the ANG individual members who oppose the Freedom Charter; who prefer the Declaration of Human Rights of the United Nations, instead. Secondly, on the political plane race exclusiveness is practised inside the Congress Movement. Each racial group is herded in its own pondokkie—thus the SAIC; SACPO; the COD and the ANC, to facilitate the domination of the other organisations by the COD.

Second, for the charge that the Congress Movement is not accepted by the majority of the people of South Africa. In the Coloured elections SACPO and its allies in the Congress Movement received a major rebuff. Mr. Luthuli's dramatic intervention to back Piet Byleveld failed to persuade more than about four hundred Coloureds to vote for him. It does not matter much which way you see Byleveld's rejection. If it was the older generation who voted, they made it plain that they want to have little to do with SACPO and the Congress Movement. The question this raises is that if the "workers" and the younger lot would have voted differently, why did they not rally to SACPO's call? If NEUM propaganda forced many to boycott the elections, then the NEUM is more acceptable to the Coloureds than SACPO and the Congress Movement. If the Coloureds were indifferent, it is quite plain that neither SACPO nor the Congress Movement spoke a language they were willing to understand.

Whites

The theory to justify race exclusiveness on the political plane in the Congress Movement is that organisations like COD can convert more Whites to the Congress viewpoint. I do not know the extent to which the COD has succeeded in this.

pect. But if the elections are any guide, they do not seem to be doing well at all. On the contrary, in about five years the Liberals can claim to have produced at least about 3,000 Whites who are prepared to vote for a common society immediately.

If GOD is ineffective in the White community, its contribution to the Congress Movement is also not clear. Some say that it provides the brains which keep the Congress Movement on the right track.

The Congress Movement manoeuvred the ANC into committing itself to the pre-election strike. The African community administered a major rebuff to the leaders of the ANC and the Congress Movement and showed in the clearest manner possible that the more the ANC toes the Congress Movement line, the more it becomes out of touch with African opinion.

The strike also brought to the light of day the very sharp ideological differences which have developed as a result of bossing of the ANG by the Congress Movement.

Finally, for the charge of domination by the COD. It is known that many top-level men in the ANG and, to a lesser extent, the NIC, had grave doubts about the wisdom of staging a pre election strike. But the bosses of the COD were so determined on it that both Lutuli and Naicker had, in the end, to toe the line. One day the full story of this debacle will be told and the country will be shocked by what happened.

Dr. Moroka

Against this vast background men like Dr. Moroka see little hope for their people in the leadership of an ANC which has been reduced to the position of a stooge of the COD. I do not think Moroka is a racist. He would never have accepted the presidency-general of the ANG if he was. I do not think he is a tribalist either. There is no room for that sort of thing in the ANG. He has very deep misgivings about the direction the ANC is taking, with its doctrinaire adherence to things which divide the African people, like the Freedom Charter. And he is not alone in that. People like Dr. Xuma, Rev. Z. R. Mababane and very many of the delegates who went to Bloemfontein two years ago, are profoundly disturbed to see that the ANC ignores the united voice of the African community—the Bloemfontein Declaration—in favour

of the Freedom Charter which was passed by a mob which was in no way representative of the African community.

Viewed in this light, Dr. Moroka's enthusiasm for the possibility of a sovereign African State, is an expression of diminishing faith in the direction taken by the ANC. I think Dr. Moroka is very wrong to be blinded by his hatred for apartheid into embracing partition and the possibility of splitting the entire African people. But, ultimately, the ANC cannot absolve itself from the guilt for the fact that African opinion has been confused by the things our leaders have done in our name. And Dr. Moroka basically was expressing this confusion.

along will go their own way; so also the Xhosas, the Zulus, the Pondos, etc. The ideals for which the ANC has striven since 1912 will be destroyed and the ANC itself will go down history defeated and discredited. And let us not be in doubt about what will happen to us as a united people. Catastrophe will then descend on us. White domination will be entrenched forever thereafter. For, there is no situation whatsoever in which apartheid can be good for us as a united people.

Threat To ANC

The dangers posed by the Sabra decision could thus be a threat to the survival of the ANG as the chief exponent of the ideal

i. In face of the dangers before us the national working committee of the ANC should call together a family—get-together and invite the various factions within it to see if internal differences cannot be ironed out;

ii. Every effort should be made to re-unite Congressmen on a principled basis, as against the patchwork resorted to in the Transvaal crisis;

iii. The Bloemfontein Declaration, to which the ANC is committed, should be the basis of the new unity;

iv. I have very strong dislike for the Congress Movement and I should be happy if it were scrapped and an altogether new alliance, which was not exclusivist, formed. But then I am a realist. Where the freedom Charter was rejected, I would suggest a broadening of the membership of the Congress Movement to include the Churches, the Liberals, non-Chartist trade unions and other organisations prepared to enter the alliance on the basis of the Bloemfontein Declaration.

After that we could look to the Sabra conference with brighter hopes of speaking with one mind,

Arun Gandhi Married In India

ARUN GANDHI, the only son of Mrs. and the late Mr. Manilal Gandhi, was married to Sunanda, daughter of Mr. and Mrs. Ambegao-ker of New Delhi, on Tuesday, June 10, in Bombay. A large gathering of friends and relatives, and Government Officials were present at the reception.

Mr. Arun Gandhi, went to India in 1956, taking the ashes of the late Mr. Manilal Gandhi, to be immersed in the sacred river Ganges. After performing this religious ceremony he remained in Bombay, where he was accepted on the staff of one of India's most widely read papers—"The Times of India." He is still with this paper obtaining more journalistic experience.

The Sabra challenge enters at this point. The Sabra-men are convinced agents of apartheid. They know that the greatest threat to their ideology is a united African people led by an African National Congress of one mind and purpose. They know also that the ANC has, over the last forty-five years, steadily built African unity. This mood to stand together is now so strong that it made the Alexandra boycott successful. They have decided to call the conference in order to sound African reactions to partition as a final solution to the race problem. If the Africans go to the conference divided, men like Dr. Moroka will have all the reason to accept partition rather than be made the fools of the Congress Movement and the COD.

Splits

The danger here will lie not in partition as such; but in the final splits it will produce among the African people. Then, the Ba-

of a united people. Chief Lutuli's leadership is going to have its stiffest tests in the months which lie ahead. If he still clings to the Freedom Charter and the Congress Movement, he will surrender the initiative to the Sabra apartheiders. If he rises to the call of the moment, he will unite the African people and see them through one of the worst crises in their lives.

I think all democrats and friends of the African will wish him all possible success. His is a responsibility few would like to bear. And the least we can do at the moment is to express readiness to help wherever there is the opportunity to do this. There is need for constructive thinking of the highest order—for, if Lutuli fails, the African people will suffer.

For my part I should like to do all I can to make his task easier. With this in mind I conclude this discussion by making four proposals:—

Self-Government For Singapore

Singapore, Sunday.

Mr. Lim Yew Hock, Chief Minister of Singapore, returned to a tumultuous welcome here today after leading an all-party delegation in London which negotiated a home-Rule constitution for the Colony.

He said the new constitution, which gives Singapore internal self-government but leaves defence and foreign policy in the hands of Britain, would come up for review in four years.

Referring to a Clause banning "know subversives" from contesting the next general election, he said: "We have done what we feel is right for the country, and the security of the country is above party prestige.

Predikant Denies Compulsory Segregation In DRC

THE Dutch Reformed Church would never be able to reconcile with Christian ethics any racial segregation on the grounds of colour alone, a minister of that Church, the Rev. P. J. van der Westhuysen, said.

Addressing a meeting at the University of Cape Town on the D.R.C. standpoint on racial segregation, Mr. van der Westhuysen said: "It would be impossible to enforce segregation on people who are equal in all other respects, but differ in the colour of their skin."

"But," he added, "it may be that the Church would have to tolerate it as a politically desirable measure, but always holding high the ideal that it has got to come to a stop."

Mr. Van der Westhuysen said a distinction should be drawn between segregation by law and voluntary segregation — which was not apartheid — in the Dutch Reformed Church.

"We will not enforce segregation in the worship of God. I know there is a belief that our Church has enforced segregation. If this was the case, I would not serve in the Dutch Reformed Church."

"If a man came to worship God, he would never be turned

away from our Church, but if he comes with a camera and a reporter he will be.

The Dutch Reformed Church is trying its level best to put the ideal of Christian unity among all its people into practice as far as existing circumstances will allow. The Church is forging ahead to get this ideal realised, but it is a long and painful process to get it implemented.

Oppos

"Any legislation made with the object of getting rid of any people simply because we don't

like them will be categorically opposed by the Dutch Reformed Church," he said.

"Our Church sometimes gives the impression that it is acquiescing quietly to everything the Government says and that we stand four square behind the Government. This is not so."

Asked if he did not think the D.R.C. was going too far in withdrawing from the proposed all-Church conference as a result of the Archbishop of Cape Town's remarks about the warped Calvinistic ideas, Mr. Van der Westhuysen said: "I am afraid the Archbishop occupies a very responsible position in that he is, in an essential sense, the head of his Church, and I assume that for practical purposes the Archbishop talks for the Church of the Province." — Sapa.

Predikant Says Whites Live In Fools' Paradise

PORT ELIZABETH, Saturday

A MORE direct attitude towards the non-Whites is called for by the Rev. H. F. Heyman, retiring chairman of the Port Elizabeth branch of the South African Bureau of Racial Affairs (Sabra) and a member of the national executive of the organisation.

Mr. Heyman expressed his opinions on current racial affairs in informal conversation after the annual meeting of the local branch of Sabra here today. He emphasised that the opinions were his own and did not necessarily reflect the official policies of Sabra.

He said that most people in South Africa did not realise how grave the racial problem really was. Many were living in a fool's paradise.

"We shall be forced to speak more directly to the non-Whites, including the African National Congress," he said. This was becoming more essential because of Communist propaganda among non-Whites.

The Whites should approach the non-Whites to explain their standpoint.

In Pretoria, reports a "Daily News" correspondent, Dr. P. J. Meyer, vice-chairman of the Transvaal Council of Sabra, told a joint meeting of Sabra and the Afrikaanse Studentebond last night that it was essential that Afrikaans and English speaking South Africans should have a common relationship and policy towards the Bantu community.

Because experience had shown

that integration between White and Bantu was not only undesirable but also could not succeed without domination or assimilation of the one by the other, all attempts at integration must be sternly opposed and countered.

Meanwhile, in Johannesburg Mr. Eric Louw, Minister of External Affairs, said that clergymen of the Anglican Church in Canada had started a campaign to fight apartheid legislation and, according to the Canadian Press, money was being collected for this purpose from members of the Anglican Church, reports Sapa.

Mr. Louw said that he had received information about this campaign from the Union High Commissioner in Ottawa.

He said that it was clear that the campaign in Canada was inspired from the Union by bishops and clergymen of the Anglican Church.

Guilty Of Criminal Libel

Seven African elected members of the Kenya Legislative Council were found guilty in Nairobi of criminal libel and fined £75 each.

Pistorius Has Doubts About Votes For 18-Year-Olds

(Continued from front page)

the electorate, the granting of the vote to 18 years olds will definitely weaken that aim.

"If politicians in the past have found that emotionalism and an uncritical approach to reality have paid dividends in the form of votes, the measure will at least be politically expedient."

"A very sensible criterion would be to ask any parent whether he or she would be prepared to allow children of 18 to be free of parental control and to be arbiters of their own fate and actions. It has been said that parents who have done so are responsible for much of our juvenile crime. By what logic would a person who is incapable of managing himself, be fit to manage the country?"

Not Logical

"The argument that a man who must fight for his country should be allowed to vote, cannot endure logical analysis."

"In order to fight one must obey and act. In order to vote one must be chary of obedience. One must think and judge. Very different qualifications are needed for fighting and voting."

"In a normal society the measure would not have done much harm, but in South Africa the issues depending on the calm judgment of voters involved the possibility of ruin and ideological clashes, where the price of failure is terror and possible bloodshed. "Factionally it will not make any difference. The South African electorate of all shades of opinion is already so emotionally laden and so impotent to let calm thought have its way, that the addition of a number of teenagers will not make much differences, *Facilis descensus averni* the road to ruin is an easy one."

American Captive For Military Court

THE Prime Minister of Indonesia Dr. Djuanda, said that a captured United States airman, Lawrence Pope, would "positively" be brought to trial before a military tribunal for alleged participation in bombings in the East Celebes on behalf of the Rebels.

Dr. Djuanda said no date had been set for the court Martial because preliminary investigations were still being conducted. He said he was not certain whether Pope would be allowed defence Counsel from abroad when he was brought to trial.

FROM AMERICA . . .

THE FBI investigating the death of two Negroes in Dawson, Georgia

The two shot during police T. One was beaten while resisting arrest, dragged senseless into car, and died from a crushed skull. Another was shot in his backyard.

The Dawson police chief, Howard L. Lee, and County Sheriff Zeke Matthews conceded that there was unrest among Negroes. They blame the unrest on "Communists," and TV news from New York about integration and civil rights.

'Good Nigger'

The man who was shot in his backyard died from a stomach wound on the way to hospital.

"This boy surprised me," said Lee. "He had only been arrested twice before and seemed a good nigger. I remarked on the way to hospital how quiet he died."

"I had to shoot one in the stomach a few years ago and he lived five or six days," he added.

The 'Kashmir Princess'

By
A. S. KARNIK

WHAT HAS GONE BEFORE :

THE A.I. Constellation airliner, the 'Kashmir Princess,' specially chartered to carry the Chinese delegation to the Bandung Conference, picks up the officials at Hongkong. But Chou En-lai, the Chinese Prime Minister, is not among them. The weather is good, the aircraft in perfect working condition. But the air-hostess, Miss Gloria Berry, has a premonition. She senses danger.

Now Read on:—

MEANWHILE, the 'Kashmir Princess' was faithfully following the route every minute getting nearer to Jakarta. It was nearly five hours since we had left Hongkong.

I became now aware of the need for food. I went to the galley and picked up two sandwiches, one cake, one plantain and poured myself a cup of coffee. This modest meal I took to the cockpit and settled myself at the radio officer's vacant table.

After the meal was over and the stomach quietened somewhat, drowsiness crept over me. I rose to return to the cabin to submit myself to sleep. I gave a final glance at all the instruments just to be sure that everything was in order.

As I stepped towards the cabin, Capt. Dikshit arrested my attention, "Karnik, see this altitude control knob (of the automatic pilot) has come off."

"Leave it with me, Captain. I will fix it in Jakarta," and with a smile I returned to the cabin, removed my shoes and was soon asleep.

Passengers

Having made the Life Jacket announcement, Gloria Berry took up the passenger list for a check-up and went into the rear cabin. The first on the list was Dr. Friedrich Jensen, an Austrian, the only other European being Mr. Stracc Jereni, a Pole.

Both of them must be journalists, she thought, for they carried portable typewriters and portfolios bulging with papers and books. Dr. Jensen at least understood and, possibly, spoke English because when she said "May I see your ticket, please?" he closed the book he was reading and, producing the ticket from his pocket, looked up at her through thick glasses.

In a continental accent he said "Thank you" and smiled when she returned his ticket. Then he went back to his book. Mr. Jereni was the next, and he also gave a pleasant smile to the pretty little Hostess, but he thanked her in Polish.

There was one other nationality listed, and while checking the sticker of Mr. Vuong Minh Phuong the thought 'This is the first passenger from Viet Minh I have ever seen in the plane.'

The rest were all Chinese—and Gloria encountered some difficulty in pronouncing their names. They were all very polite to her, and they even bowed to thank her when she returned their tickets. It was difficult to make out their ages, actually they all looked so young.

It's a pity thought Gloria, their Prime Minister Chou En-lai is not among them. It would have been some thrill to check his ticket. She could even take his autograph in the little book she always carried.

And so she went up the aisle and down the passenger-list, Li Ping, Hao Feng Ke, Chung Pu Yun, Hvang Tso Mei, Tu Hung, Li Chao Pchi, Shen Chien Tu, and Shih Chin Ang. Gloria had somehow expected these high officials of the Communist Government of China to be grim-looking and rough-mannered. But they were all so pleasant and polite.

She wished she could speak Chinese—she would have liked to discuss with them so many things that she had heard and read about New China. But, meanwhile there was work to be done and an Air Hostess must learn to curb, even sublimate, her curiosity.

"I must ask the Pursers to serve them drinks," she thought, "I don't suppose they have prohibition in China."

Flight Pursers D'Souza and Pimenta went round to all the passengers with trays of drinks but, to their surprise, none of them asked for whisky or gin or even beer. A few of them had lemon squash, the rest just politely shook their heads, and continued to go through the bulky files they carried, making margin-

When Captain Jatar Was Restless . . .

CAPTAIN JATAR

al notes in their strange Chinese hieroglyphs

Returning to the galley, the two Pursers and the Air Hostess, as usual, exchanged notes and agreed that in all their flying careers they had never come across such a serious-minded bunch of passengers.

Co-pilot Dikshit came into the galley to get some cigarettes. He asked the Pursers, "Have you served liquor to the passengers?" and D'Souza replied that they were not the drinking type and all had declined alcoholic drinks.

This aroused Dikshit's curiosity, and he peeped into the passenger cabin. They were all busy reading or writing. 'They look very young to be seasoned revolutionaries,' he thought. 'They must be busy with preparatory work for the Bandung Conference. Let me not disturb them.'

So he went back to the galley and had some tea, and asked the Pursers if they knew that the aircraft had just flown over "Bombay." They thought he must be joking, so he told them one of the beautiful coral islands they had overflown some minutes earlier was named "Bombay island" on the map.

To which the newly-married D'Souza remarked with a far-away look in his eyes, "I wish it was our Bombay!"

When Dikshit came back to his co-pilots seat in the cockpit, Jatar was at the controls.

"Well, Dicky, did you have some rest?"

"Yes I slept a little—and got up just in time to look at that beautiful coral island which they call Bombay—I wonder why." Then he added, "Now would you like to go back and rest? I will take over in that case."

"No, thanks, I feel fine. Let's sit here and talk."

And yet, for some minutes, there was silence between them as the 'Kashmir Princess' soaring through the skies. The steady hum and throbbing of the engines was reassuring, all the meters registered normal flying conditions, the altitude needle was fixed at 18,000 feet, and the flying speed at 300 miles per hour. Five miles per minute—and yet the giant airliner was steady like a rock without the slightest tremor, in fact there was no sensation of speed at all.

The automatic pilot had been engaged, so that the plane flew on its own, following the course which had been charted and set on the compass. The pilots could sit back and relax, rest or eat, or drink or just talk. And yet the two of them sat there, looking out through the glass-planes at the blue sky above and ahead, the blue sea far below, and in between wisps of white fleecy clouds floating about.

Between the pilot and co-pilot of an airliner a very special feeling of comradeship develops. It is perhaps the realisation of the tremendous responsibility for the safety of the aircraft and the passengers in their charge which brings them so close to each other.

This relationship hardly needs any expression in words, and for hours Jatar and Dikshit could sometimes sit side by side, without speaking, just sharing that peculiar sense of comradeship flowing between them. But today Dikshit felt there was something on Jatar's mind, something he wanted to say to his friend and yet was hesitating to utter it. At last it came out.

"Well, Dicky, I am soon to be posted to Bangkok."

"Yes, I know. When do you go there?"

"They say it's up to me—now or, may be, in winter."

"But I have already been in Bangkok in summer—it can be hotter there than even in Bombay—so I think winter will be better."

Again there was silence in which the vibrations of the engines sounded like the steady beats of a healthy heart. Still looking ahead at the horizon, Jatar said, "I wish you also come with me and get transferred to Bangkok."

"I would love to go with you, Jatar, but don't drag me into this posting. I don't want to leave Bombay"

"But why not?"

"I have my family responsibilities," said Dikshit, feeling bad at having to refuse his friends's suggestion.

"No, no," Jatar was repeating, "if I go, you too must come"

Dikshit knew that Jatar liked to work with him, and indeed the feeling was mutual, for they had been on hundreds of flights together, and Dikshit had learnt much from the veteran Commander. But today he sensed a particular note of affectionate insistence in Jatar's plea that he should join him in Bangkok, and he felt both happy and sad about it. So he said, "O.K. there is plenty of time—we will talk about it again some other time."

"I guess I will go back and rest a while," said Jatar, getting up from his seat. "Call me if there is anything amiss."

"Don't you worry—everything look perfect to me," said Dikshit taking over the controls.

The Pilot

Captain Damodar Kashinath Jatar was a man of iron nerve. His flying experience of 12,300

hours over a period of twenty years, in all sorts of 'planes, in all kinds of weather, had given him an uncanny capacity to relax and take a nap at any time in any place in any circumstances and then to get up refreshed and ready for duty even after a few minutes of rest

It was almost a matter of switching off and switching on, as and when necessary.

When he left Dikshit at the controls he had planned to go to the front cabin and sleep for a quarter of an hour. But before lying down, as was his habit, he walked down the full length of the 'plane just to check up if everything was in order.

He was one of those Captains who did not believe that their duties were confined to the cockpit alone. He took a personal almost paternal, interest in the safety and comfort of the passengers entrusted to his care on any flight.

Today he was particularly concerned because he knew that few of the passengers on the charter flight spoke English, and it was possible that they needed something but were unable to communicate their wishes to the Air Hostess and the Purser. So he asked Gloria, D'Souza and Pimenta if the passengers were

being properly looked after.

On being assured that everything was in order, he walked down the aisle through the passenger compartment and was greeted with nods and smiles by several of the Chinese delegates. They seemed to communicate such goodwill and trust in his command that he suddenly felt a great load of responsibility on his shoulders.

In his flying career he had flown many Very Important Persons, including Prime Minister Jawaharlal Nehru. He still remembered how nervous he had felt on that occasion, being conscious of the precious life that he carried in his 'plane and for whose safety he was responsible.

The Prime Minister was so pleased with the smooth take-off and landings that he had given the Commander a special pat on the back at the end of the trip. But this was a more onerous occasion, for these delegates were foreigners and by chartering an Indian plane they had demonstrated a complete trust in an Indian pilot!

He also knew the historic character of the conference for which they were proceeding to Indonesia and he felt as if by carrying them he himself was

participating in the shaping of contemporary history. I and the A.I.I. he thought, should never let them down!

Next Week

WARNING

"Kashmir Princess" (Copyright 1958) Jaico Publishing House.

No Yes-men For Sabra Conference

TALKS with African leaders to be arranged by the South African Bureau of Racial Affairs on the Rand or at Bloemfontein towards the end of the year will not be confined to those who are in sympathy with Sabra's views.

This has been stated by executive members of Sabra. Expanding on this, Prof. N. J. Olivier (vice-chairman) said: "The organizing committee appointed by Sabra has not yet decided in detail who will be invited and how the invitations will be directed.

"But the general approach is that we welcome an exchange of ideas with any thinking African who is prepared to enter into a reasonable discussion whether he supports the Sabra ideal or not.

"The intention is most certainly not to invite only African chiefs and headmen.

India's Largest Insurance Company At Your Service

The New India Assurance Company Limited

SOLE REPRESENTATIVE IN THE UNION OF SOUTH AFRICA

RUSTOMJEE JALBHAY RUSTOMJEE

140, Queen Street, DURBAN.

FOR SERVICE AND SECURITY
CONSULT US FOR
EVERY TYPE OF INSURANCE

P.O. Box 1610.
Residence: 111 Eleventh Avenue,
DURBAN.

Phones:
Office: 25845
Residence: 36413.

Naicker Calls For Calm And Resolve

IN a statement to the Press on Durban's recent Group Areas proclamations, the Natal Indian Congress says:—

"The proclamations issued under the Group Areas Act covering Durban and Pretoria clearly bear out the truth of our contention that no justice can flow out of a law which is manifestly unjust and whose avowed aim it to ruin the Indian people economically."

The full executive meeting of the Natal Indian Congress has been summoned to meet to give urgent consideration to the proclamations and to rally the entire Indian people in order to meet the grave crisis facing them.

In its statement, the Secretariat says: "The Durban proclamations affect almost 50,000 of our people whose homes and businesses are to be sacrificed at the altar of apartheid. The community cannot and must not allow this to happen."

Message

In a message addressed to the Indian people, Dr. G. M. Naicker, President of the South African Indian Congress, calls for "calmness and a firm resolve to defend their homes".

He adds: "The mass uprooting of our people from their homes, as envisaged in these proclamations, constitutes a gross violation of human freedom. It is a heartless attack in the name of racialism, on a voteless people. Its aim is to render the Indian people economically impotent."

"In the face of the grave dangers which face our people, I call upon all Indians, in all walks of life, to come together as never before in the history of our people, to meet the challenge unitedly and with one voice. Now is the time for the Indian people to declare to the authorities and to the world, in the clearest possible language that they are totally opposed to the Group Areas Act."

Hill Calls For Upsurge Of Decent Feeling

THE Chairman of the Natal Coastal Region of the Liberal Party, Mr. C. K. Hill, has issued a statement on the proclamations in which he says:—

The recent Group Areas proclamations for Durban involve uprooting a far greater proportion of non-European families than of Europeans. The zoning of Cato Manor for ownership and future occupation by Whites is a glaring example. The Natal Coastal Region of the Liberal Party protests at the injustice involved in this misuse of their political powers by Europeans, injustice even in the limited sense of apartheid morality:

We call further for an upsurge of decent feeling to bring

about the repeal of the Group Areas Act which encourages social selfishness—note the attitudes of white ratepayers' associations towards the Indians... causes great financial losses to Indians particularly, who must make forced property sale and buy in conditions of scarcity, overrides individual rights as no law should do, and aims at a society in which co-operation and right living will become more difficult, because prejudice grows upon ignorance of those against whom it is directed.

Phone 34-1349

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Superb Performance By Moira Lister

THE non Europeans of Durban, were very fortunate in having one of the very rare opportunities, that come now and then, of witnessing, an artist on the stage, Moira Lister, the South African born famous stage, screen and television star, presented "People in Love," for a non-European audience, on Monday night at the Shah Jehan theatre.

Explaining her choice of programme, Moira Lister, said, that in this atomic age, the reading of Classics had disintegrated into plagiarised Hollywood versions. That is why, wanting to give the youth of today, the pure and original form of Classic stories, exactly as they were created by the authors but through the medium of the theatre, she decided to adopt some of the Classics. She made a series of thirteen stories in Majorca, while awaiting the birth of her baby daughter. She set to work to edit and adapt, these stories for millions of TV viewers. Since then, she has chosen the best of these for her stage presentation.

The basic theme of these stories taken from well-known

authors, like Dorothy Parker, Edgar Allan Poe, Thomas Croker, Jose d'Almeida and Guy de Maupassant, was love, in its different forms. Moira Lister, presented, the love of a human heart, the love of the bottle, the love of a woman who loves in vain, the love of a mother for her only son and the love of a fisherman for mermaid, who portrayed a gruesome scene of a murder, and a light portrayal of a city lady who dances with a country gentleman, and secretly regrets every moment of it.

For two hours Moira Lister held the rapt attention of the audience, as she told the seven stories, with the versatility that only a great star can possess. Without the aid of scenery, or supporting players, she brought to life, the actors in the stories, and she held her audience spellbound. We hope that we may have many more such opportunities, in the near future. Moira Lister has indeed added another laurel to her, many conquests in the world of art,

Latest Records For Your Selections

Samundar	5 Records	Rok N roll	41/3
Barish	5 "	"	41/3
Mr. X	4 "	"	33/-
Ansha	4 "	"	33/-
Paying Guest	4 "	"	33/-
Chori Chori	5 "	Best Music 1956	41/3
Naya Andaz	6 "	" " 1958	49/6

Best Instrumental No.

Fantush New Delhi	8/3
C.I.D. Both Sides	8/3
Devta "	8/3
Mem Sahib C.I.D.	8/3
Chori Chori Both Sides	8/3
Baarisha and Basant Bahaar	8/3
Baap Re Baap. Naya Anadaz & Shremati 420	8/3

Packing & postage
7/6 extra.

BHARAT MUSIC SALOON

AND BOOKSELLERS

(Corner Grey & Lorne Streets)

286 Grey Street,

Phone: 29488.

DURBAN.

Why Protest Strike Failed

(Concluded from last week)

REGARDING the criticism that the decision interferred with areas that had successfully stayed at home, this must have been made without proper thought. The welfare of the people of those areas was paramount in the minds of the members of the Committee when they took the decision. The decision was also intended to safeguard the interests of the people of Sophiatown, New Clare and other areas which responded to the call. It would have been politically wrong and irresponsible on the part of the Committee to have sacrificed the best Congress soldiers merely in order to save face. To have done that, to have allowed matters to drift, would have been a very serious blunder which would have resulted in an unfortunate and unforgivable organisational and political disaster.

Other criticisms of a different nature are also made. These are:

(a) That branches were not consulted before the decision was taken. Perhaps this should have been done. But was it physically possible? However the Committee was empowered to deal with all cases of emergency. And, another thing branches cannot as of right demand that they should be consulted before decisions are taken by superior organs.

(b) That branches should have been notified before the decision was published in the press. Agreed. This is their inalienable right. But considering the time at its disposal and the circumstances in which the Committee operated, this was simply not feasible. Nevertheless, the Committee sincerely apologises to all concerned.

The criticisms against the decision calling off the protest have sidetracked and glossed over the real important political questions which require immediate attention. These are the life and death issues which the African National Congress must attend to at once if it is to survive the impending vicious Nationalist onslaught. It is therefore absolutely imperative that all loyal Congressmen and women should avoid spurious questions and arguments and attend to the real problems facing the liberation movement in South Africa.

We have been repeatedly told that people were ready and clamouring for action against injustices. If this is correct why did they not respond to the call to stay-at-home on April 14th? Was it because they did not support demands for general increase in wages, and a national minimum wage of £1 a day; the repeal of pass laws and permit regulations; and the ending of apartheid and discriminatory laws? Or, was it because they were afraid of the threats and intimidation of the Government and the police, or afraid of losing their jobs? Or was it because of the Worlds, Post and Messrs. Madzunya and Leballo? Or was it the combination of all these?

We are satisfied that the people fully support all the demands put forward in the campaign for the stay-at-home protest. We are also satisfied that it was nothing that the Government and the police said or did, or the threat of losing their jobs, which frightened the people and caused them not to respond to the call. How much damage was done by World, Post and Messrs. Madzunya Leballo and Nkomo is difficult to estimate. Normally they would do very little. But their united front with the daily press dramatising and exaggerating "the split and disagreement" in Congress might have made some impression.

The most likely causes of the defection were:—

(*) the propaganda put forward by the "Star" and "Daily Mail" that action during the election week would ruin the chances of the U.P.

(b) the duration of the action, perhaps three days—after the Easter holiday—was too long a period to expect the worker to undertake.

(c) doubts caused by the trouble in the Transvaal African National Congress branch.

(d) insufficient work and the failure to counteract the barrage of hostile propaganda; and

(e) the confusion which existed till the last stages of the campaign regarding the parties to the campaign.

We may be wrong about some of the things we said above or about all of them; if

we are, let the branches state what they know. However, the branches are not likely to know either. After all they did not know what the people were thinking all the time until the morning of April 14th. This is indeed a very serious reflection against our branches.

Our branches local leaders and members must at all times know and voice the grievances, demands and aspirations of the people among whom they live and work. For a good and intelligent leadership however, this is not enough. They must in addition, act as barometers registering and indicating the people's fears, doubts, hesitations and idiosyncracies. If we accept this statement as correct, then we must admit that in the recent campaign most of our local leaders and organs were badly ill-informed. They failed lamentably in their duty.

We have failed this time. Why did we fail? We failed because we are slaves of tradition and custom. Though we have in principle accepted the M. Plan in actual practice we are still resisting it. It is only in few areas and few instances where the letter and spirit of the plan are carried out. The M. Plan entails slow and tedious house-to-house work and the formation of small, active and flexible units. But to this we prefer the easy way, the way of street corner meetings, mass meetings and mass conferences, and large cumbersome units consisting of persons from wide area.

The M. Plan was conceived in 1952 to meet the situation created by the anti-defiance campaign Acts; the Public Safety Act and the Criminal Law Amendment Act. The aim and purpose of the plan were:—

(a) to reorganise the Congress into small and easily manageable units;

(b) to enable the Congress to carry on its activities under conditions of martial law; and

(c) to dispense with the printed word, if need be, and to employ word of mouth.

It is quite obvious that sooner or later we shall be forced to work under conditions envisaged at the time when the M. Plan was conceived and formulated. The present general ban on all meetings of more than 10 Africans may be a prelude to the state of things to come. It may be a permanent institution. Let us not forget that to us the recent victory of the Nationalist Party means another sentence of five years' hard labour and spare diet.

If our prospective and characterisation of the future political situation in this country are correct then there is no more time for us to waste but to get on with the great and urgent task before us. We are confident that in our work we shall benefit from the experience of April 14th. Temporary setbacks and difficulties will never deter us. No obstacles, no difficulties, no matter how formidable can hold back a people bent on attaining freedom and justice for themselves and their children. Let us therefore go forward with confidence, courage and determination in the knowledge that ours is a just cause and that the future is with us.

D. NOKWE,
Assist. Gen. Secretary,
A. N. Congress.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " " " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

India Letter

(From Our Own Correspondent)

Indo-Pak Talks On Firing Incidents

THE final meeting in the Indo-Pakistani inquiry into the firing incidents in which seven Indian policemen were shot dead was held on June 17th at Sulemanki.

Sardar Gian Singh Kablon, Financial Commissioner of Punjab, and Mr. Atta Mohammed Lehgari, Commissioner of the Multan Division West Pakistan, are conducting the inquiry which opened on June 9.

At today's session, Dr. Kul-dip Sethi, Assistant Surgeon of Fazilka who performed the post mortem on victims and whose statement was recorded was cross examined by the Multan Commissioner.

During the inquiry the two Commissioners inspected the scenes of the incident, heard the case of both sides and examined some of the evidence available.

The Indian party included Mr. P. P. Caprihan, Deputy Commissioner of Ferozpur, Mr. Bhagwan Singh Roshia, Deputy Inspector-General of Police, Mr. J. C. Vachher, Commandant of Punjab armed police.

Lucknow Postmen On Sickness Strike

The postal services in Lucknow were dislocated on June 19 as seven hundred postal employees abstained from work for the second day by submitting sick leave applications.

The novel method of strike was stated to have been adopted by the employees to protest against the shifting of the dead letter office and the wireless section to a new building, which according to the employees was "unhygienic".

The Postmaster General of Uttar Pradesh later said that individual notices had been served on the absentees asking them to report for work immediately or face disciplinary action.

The Postmaster General, Mr. Shanti Swaroop, also forwarded all the medical certificates submitted by the absentee postal employees to the civil Surgeon and directed them to appear before the Civil Surgeon but according to the Postmaster General no employee has so far appeared before the Civil Surgeon.

The postal employees resorted to the "sickness strike" for the first time a week ago when about twenty employees of the wireless section abstained from work on casual or sick leave.

Mouse Cause A Fire

A mouse caused a fire in the house of an official of a village in Rajkot.

The fire, which broke out at night, destroyed currency notes to the value of Rs. 5,000 and important documents and other articles.

The mouse is believed to have carried the wick of a burning kerosene lamp, set it on the cotton which was stocked in large quantity in the house. No casualty was reported.

Woman Outwits Thieves

A woman who lost her purse while waiting in a bus queue in Bombay, proved more than a match for the three men who were believed to have picked her hand bag.

She discovered her loss on boarding a bus but did not discontinue her journey to a theatre. The purse contained six cinema tickets besides Rs. 10 and a bunch of keys.

She told the theatre manager to be on the look out for anyone who tried to make use of her tickets.

As she had expected the three men called at the theatre produced the tickets and asked them to be exchanged for a subsequent show. The manager engaged the men in conversation while the woman communicated to the police.

The police, acting promptly, arrested the three men and recovered the missing keys and the money.

Premier On Second Lap Of Holiday

The Prime Minister, Mr. Nehru, left Delhi for Manali on June 17 on the second lap of his holiday.

He was accompanied by Mrs. Indira Gandhi, her two sons, Rajiv and Sanjiv, his trusted servant, Hari and an assistant.

The second part of his holiday will last 10 days.

Mr. Nehru was seen off at the Palam Airport by a large number of Congress workers, Cabinet Ministers and officials of the External Affairs Ministry.

India Govt. Call Against Strikes

A GOVERNMENT statement tonight called on all port workers not to support the strike in India's six major ports which is due to start at midnight tonight. About 150 ships will be affected.

The Government said that if the strike took place steps would be taken to "maintain the flow of goods essential to the life of the community."

Armed police moved into Bombay docks tonight to keep order and prevent sabotage, though strike leaders said workers had been told to "maintain 'complete peace'".

The Port Trust said arrangements had been made to run all services such as piloting and berthing.

Garbage piled up in the streets of Bombay today and only emergency cases were admitted to hospitals as the strike of most of the municipal corporation's 30,000 workers ran into its second day.

The strikers want increased allowances.

In Calcutta

Work came virtually to a standstill in Calcutta's dockland 90 minutes before mid-

night on Sunday as 12,000 dockers struck in response to a call by the All-India Port and Dock Workers Federation.

The Federation called for a strike in India's major ports for an indefinite period, demanding implementation of the report by an official commission which recommended higher wages.

Port authorities sought the help of Indian Navy personnel to maintain vital dock operations.

Thirty-seven ships were tied up by the strike. There was no movement of ships yesterday either out of or into the port.

Calcutta Port, which handles 50 per cent of India's imports and exports, was the worst affected by the strike.—Sapa

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly's Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1634.

Mahatma Gandhi?

Was there a Man such as Mahatma Gandhi who lived on this Earth?

Then what did he do?

See for yourself this mighty Man who moved on this Earth and gave the world a new vision of thought.

This publication is fully illustrated. Over 300 pages and over 500 photographs of art paper.

12 x 15 STRONGLY BOUND BOOK.

Released by the Government of India

Priced £5-5-0.

NOW FOR SALE AT

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707.

P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET,

DURBAN.

THE QUEENSLAND INSURANCE

COMPANY LIMITED.

(INCORPORATED IN 1886 IN NEW SOUTH WALES)

TRANSACTS ALL CLASSES OF INSURANCE

Fire - Marine - Accident

Consult:

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

SPECIAL INDIAN REPRESENTATIVE

106 MANSFIELD ROAD, - - - DURBAN.

P. O. Box 476. - - -

TELEPHONES 47453 & 47888.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 30th June 1958.
Sails for Bombay via Karachi on 5th July 1958.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

Class	single	without	food	£	s	d
First Class	single	without	food	£92	0	0
Second "	"	"	"	£60	15	0
Third "	"	"	"	£31	10	0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street, - Durban.
Telephone 20432, Tel. Add. "KARAMAT."

BOOKS FOR SALE

Ramnama—M. K. Gandhi	2	0
An Atheist With Gandhi—Gora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	8
Gandhian Ethics—Benoy Gopal Ray	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	2	6
Bapu's Letters to Mira (1924-48)	7	6
For Pacifists—M. K. Gandhi	2	6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi —M. S. Patel	8	6
To Women—Amrit Kaur	1	0
Drink, Drugs and Gambling —M. K. Gandhi	5	6
To the Students—M. K. Gandhi	8	6
The Gospel of Selfless Action or The Gita According to Gandhiji (Translation of the Original in Gujarati with an additional introduction and commentary) —Mahadev Desai	8	6
What Is Wrong With Indian Economic Life —D. V. K. R. V. Rao	8	0
Christianity Its Economy And Way Of Life —J. O. Kumarappa	2	8

Obtainable From :

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

★
 સત્યની શોધ અને અર્હીસાનું
 પાલન બ્રહ્મચર્ય, અસ્તેય, અપરિ
 મદ, અભય, સર્વધર્મ સમભાવ,
 અસ્પૃશ્યતા નિવારણ ઇત્યાદિ
 વગર થઈ ન શકે.
 —ગાંધીજી.
 ★

પુસ્તક ૫૬ યુ—અંક ૨૩

તા. ૨૦ જુન, ૧૯૫૮.

છુટક નકલ પે. ૪

અહાર વર્ષના મતાધિકારીઓ

લેનીનગ્રાડ યુની-વર્સીટીમાં ગુલુ

પ્રી ટોરીયા યુનીવર્સીટીના પ્રોફેસર પી. વી. પીરોટોરીયસે “સન્ડે ટાઈમ્સ”ને આપેલી મુલાકાતમાં જણાવ્યું છે કે, દક્ષિણ આફ્રિકામાં ૧૮ વરસની ઉમરના છોકરા તથા છોકરી એ મત આપવાના હક બારામાં મારે કહેવું જોઈએ કે જે લોકો પોતાને જ સંભાળવા માટે કુશળ ન હોય તે લોકો દેશને કેમ સંભાળી શકશે.

જે માણસ મત આપે તેને પહેલાં તે સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરતાં આવડવું જોઈએ. ત્યાર પછી એને જુદા જુદા પક્ષોના વિચારોનું પૂર્ણ જ્ઞાન/હિંતું જોઈએ અને ત્યાર પછી એ જ્ઞાનને કદી રીતે વાપરવું તેની આવડત હોવી જોઈએ અને વારતવિક રીતે જો આપણે આવા અધિકારીઓને શોધવા જોઈએ તો આપણને ઘણાજ ઓછા મળે એમ છે. હું માનું છું કે આ દેશના બહુ જ ઓછા લોકો ઇલાંચાંપણાનો અર્થ સમજે છે અને તેઓ એ પણ નથી સમજતા કે જે યુનાઈટેડ પાર્ટીના હાથમાં સરકાર આવી હોત તો તેઓ કઈ રીતે આ દેશને આર્થિક, સામાજિક અને રાજકીય રીતે દેશને મદદ કરી શકે. એવું નથી કે ઉમર સાથે જ અકકલ વધે છે. પણ યુવાનોમાં અતુલવ હજી ઓછો હોય છે અને જો આપણે આ દેશમાં એમ ઇચ્છતા હોઈએ કે આપણા મતાધિકારીઓ વિચાર પુર્વક મત આપે, નહિ કે ભાવનાથી. તો એ વસ્તુ ૧૮ વર્ષની ઉમરનાને હક આપવાથી નહિજ બની શકે. અગર આપણે આ બાબને એમ પુછીએ કે તેઓ પોતાના ૧૮ વરસના બાળકોને પુર્ણ સ્વતંત્રતા આપવા તઈયાર છે? તો હું નથી માનનો કે ઘણા મા બાપો એમ કરવાને તઈયાર હોય. આપણે જોતા આવ્યા છે કે જે મા બાપોએ ૧૮ વરસના બાળકોને પૂર્ણ રીતે સ્વતંત્ર કરી દીધા છે તેવા

ઓમાંથીજ આજે ગુન્હાગોર યુવકો ઉપજે છે. ઘણા લોકો કહે છે કે જે એક માણસ પોતાના દેશને માટે લડવાને લાયક હોય તો તે પોતાના દેશમાં મત આપવાને પણ લાયક થાય. એ ચર્ચા બરાબર નથી. લડવાને માટે તો માણસને હુકમો માનવા પડે પણ મત આપતી વખતે મનુષ્યને પોતાના જ વિચારો માટે સાવધ રહેવું પડે. આમાં મત આપવામાં માણસે વિચાર કર્યા પછી નિષ્ક્રિય

કરવો પડે એટલા માટે લડવા માટે અને મત આપવા માટે બે જુદી જાતની કેળવણી હોવી જોઈએ. એક સાધારણ સમાજ માં ૧૮ વરસના મત હોવાથી બહુ તુકસાન ન થાય પણ આજે દક્ષિણ આફ્રિકામાં જ્યારે મોટા મોટા પ્રશ્નો આપણી સામે ઉભા છે અને જોટા મતથી લોહી ની નદીઓ પણ વહેવાની ખીક છે ત્યારે આવા બાળકોના મત થી ઘણુંજ તુકસાન થવાનો સંભવ છે.

ગ્રૂપ એરીયા સામે લીબરલોનો વિરોધ

પ્રો ફેસર સી. કે. હીલ જેઓ નાટાલ કોન્સ્ટલ વિભાગ ની લીબરલ પાર્ટીના પ્રમુખ છે તેમણે એક નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે, જે ગ્રૂપ એરીયાનું જાહેર નામું ડરબન માટે બહાર પડ્યું છે તેમાં ગોરાઓ કરતાં બીન-ગોરાઓના કુટુંબને પોતાના રહેઠાણ માંથી વધુ પ્રમાણમાં ઉખેડી નાંખવામાં આવશે દાખલા તરીકે ઠેટોબેનરના લત્તાને ગોરાઓના લત્તા તરીકે ગણવામાં આવ્યો છે હાલ ઠેટોબેનરનો લત્તો સંપૂર્ણ રીતે બીન-ગોરાઓથી વસાવેલો છે. આવા અન્યાયની સામે લીબરલ પાર્ટી પોતાનો સખત વિરોધ દર્શાવે છે. એ જોઈને અત્યંત દુઃખ થાય છે કે ગોરાઓ કે જેના હાથમાં પુર્ણ

રીતે રાજનૈતિક શક્તિ રહેલી છે તે લોકો આવા અન્યાય કરે છે. એમ બધા સુધરેલા લોકો ને અરજ કરીએ છીએ કે તેઓ ગ્રૂપ એરીયા એક્ટ કે જે સ્વાર્થી પણાથી રચાયેલો છે તેને પુર્ણ રીતે વિરોધ કરે. ખાસ કરીને આ કાયદાથી હીંદીઓને વધુમાં વધુ તુકસાન થવાનું છે કારણ કે તેઓએ પોતાની પ્રેપાર્ટી વેચવી જ પડશે અને જે થોડી પ્રેપાર્ટી તેમને ખરીદવી પડશે તે ગમે તે ભાવે ખરીદ કરવીજ પડશે. આવો કાયદો જે માનવી હકકો ઉપર હુમલો કરે તે કાયદો જ ન ગણાય. અને જે સમાજમાં એવો કાયદો આવશે તે સમાજમાં સુખ અને શાંતિ મળવાનો બહુજ ઓછો સંભવ છે.

લે ડનમાં છપાતું “સોવીયેટ ન્યુઝ” છાપામાં એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે આ વરસની આખરી સુધીમાં લેનીન ગ્રાડ યુનીવર્સીટીમાં ગુલુ, સ્વાહીલી, અને અમહારીક ભાષામાં શિક્ષણ આપવામાં આવશે. વધુમાં સોવીયેટ મીનીસ્ટ્રી એફ હાયર એજ્યુકેશને જણાવ્યું છે કે તેઓ આફ્રિકન ભાષાઓમાં વધુ શિક્ષણ સોવીયેટ યુનિયનમાં પ્રચારવા ઇચ્છે છે લેનીનગ્રાડ યુનીવર્સીટી ના આફ્રિકન ડીપાર્ટમેન્ટના વિદ્યાર્થીઓએ ઓછામાં ઓછી બે આફ્રિકન ભાષા ઉપર કાબુ મેળવેલો હોવો જોઈશે. આ ભાષાઓને સ્પષ્ટતાથી બોલવા માટે આફ્રિકાથી ખાસ ભાષા વિદેને બોલાવવામાં આવશે. આ આફ્રિકન ભાષાઓનું શિક્ષણ પાછળથી મોસ્કોની યુનીવર્સીટી માં પણ આપવામાં આવશે.

ગ્રૂપ એરીયાની અસર

ડરબનની સીટી કાઉન્સિલની પ્લેનિંગ અને ડેવલોપમેન્ટ કમિટી કમીટીએ ગ્રૂપ એરીયા બોર્ડ (પ્રીટોરીયા)ને તથા ગૃહ પ્રધાન ડો. ડી. ઇ. ડાઉસને તા. ૧૧મી જુને અરજ કરી ગ્રૂપ એરીયાની સુદતમાં ૩૦ દિવસ નો વધારો કરવાની માગણી કરી હતી. જવાબમાં ૧૭મી જુને પ્રીટોરીયાથી ના પાડી છે. એમ મનાય છે કે આ પ્રોકલેમેશનની અસર આશરે પચીસ હજાર પ્રેપાર્ટીને તથા એક લાખ માણસ ને થશે જેમાં વાંચી લખી ન શકે એવા અનેક મધ્યમ વર્ગના હીંદીઓ છે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૨૦ જુન, ૧૯૫૮,

ડરબનમાં ગરૂપ એરીયા

ડરબન માટેના ગરૂપ એરીયા વિષેનું જે જાહેરનામું બહાર પડ્યું છે. એનાથી ડરબનની હિંદી કોમને બહુ જ હુકસાન પહોંચવાનો સંભવ છે. એમ કહીએ કે, રાતો રાત એક સમગ્ર કોમનો વિનાશ થવાનો છે તોયે ખોટું ન ગણાય. ઘણા નેતાએ શાંતિ જાળવવા માટે હિંદીઓને અરજ કરી છે. આવી અરજીઓ વિના પણ હિંદીઓએ હિંદીઓમાં શાંતિ જાળવી જ છે. હિંદીઓને એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે આ જાહેર નામાને કોર્ટમાં ચકાસણી પર લઈ જવામાં આવશે. અને કોર્ટ કદાચ આ જાહેરનામાને કદાચ ગેર કાયદેસર પણ ગણે તેમ છતાં આપણા ગૃહ પ્રધાન પાર્લામેન્ટમાં જઈને એટલું તો નક્કી કરશેજ કે, ભવિષ્યના જાહેરનામાને કોર્ટ સુધી પહોંચવા દેવામાં જ ન આવે. સરકારની આવી વર્તણૂક તો હિંદીઓમાં આપણે જોતા આવ્યા જ છીએ. એટલે એમના તરફથી ન્યાયની આશા રાખવી નકામી છે.

આજે હિંદી કોમ સામે આવેા પ્રશ્ન ભુલથી નથી ઉભો થયેા પણ આ તો એક રચનારમક કાયદો છે. જેનો ખાસ હેતુ હિંદીઓને આર્થિક રીને પાયમાલ કરી નાંખવાનો અને એમની ઉપર એટલી હદ સુધી સખતાઈ કરવામાં આવે કે અંતમાં તેઓ આ દેશ છોડીને હિંદ જવા માટે પણ રાજી થાય. આ કાયદામાં આપણે જોઈએ છીએ કે, સરકાર પોતાનાં અનીતિમાન કાયોને પાર પાડવા માટે કાયદાની મદદ લે છે અને જ્યારે કાયદો નીતિ વગર રચાય છે ત્યારે એમાં આમ જનતાનો વિનાશ જ થાય છે. ગરૂપ એરીયાએ એટલા આપણે આ જ જોઈએ છીએ. આપણે આજે જોઈ રહ્યા છે કે હિંદી કોમ એટલી ગરીબાઈમાં આવી જશે કે તેઓને માટે ડરબન અથવા ઇથર પડશે.

આ જાહેર નામાથી જે સવાલ ઉભો થાય છે તે કાયદાનો નથી પણ નીતિક સવાલ છે અને જે આ પ્રશ્ને કોર્ટ સામે લઈ આવવામાં થોડીક રાહત પણ કદાચ મળશે તો પણ આનો ઉપયોગ તો નહીં જ છે અને તે એ કે આમજનતાએ એકત્ર થઈને એનો વિરોધ કરવો અને એપાર્ટમેન્ટ્સ અનીતિપણ જાહેર કરવું અને આમ કરવાને માટે એક જ રસ્તો છે અને તે એ કે આજે એવો વખત આવ્યો છે કે હિંદીઓએ આફ્રિકનોની સાથે થઈને ઇલાયદાપણનો સામનો કરવો. આજે ગોરા રાજનીતિકો હિંદીઓની ખીક એટલા માટે નથી રાખતા કારણ કે તેઓ અશક્ત છે. ઘણા વખતથી હિંદીઓનું માનવું એવું છે કે જે તેઓ આ દેશમાં આર્થિક રીને શક્તિમાન થાય તો ગોરાઓ તેમના તરફનું વર્તન બદલી નાંખશે પણ હાલના બનાવો ઉપરથી આપણે જોઈએ છીએ કે આ વસ્તુ કેટલી ભુલ ભરેલી છે સરકાર પોતાના શિકારને જરૂર જોવા નથી ઇચ્છતી અને તે હિંદીઓની ઉપર તેમજ આફ્રિકનોની ઉપર વધુને વધુ સખતાઈ કર્યા જ કરશે અને આ પરિસ્થિતિમાં હિંદીઓનું હિત એમાં જ છે કે, તેઓ આ દેશની બહુમતિ સાથે પોતાને એક કરે કે જેથી તેઓને બચાવની આશા રહે. અને આમ કરવા માટે ઘણા હિંદીઓએ પોતાના વિચારો બદલવા જોઈશે અને મોટા ભાગે આપવાની તથ્યારી રાખવી જોઈશે કે જેથી તેઓ લોકશાહિ અને ન્યાયને માટે લડી શકે.

નોંધ અને સમાચાર

મી. કાછીયાની અપીલ

મી. યુસુફ અહમદ કાછીયા ઉપર સપ્રેશન ઓફ ડામ્યુનીઝમ એક્ટની રૂબે પાંચ વર્ષ માટે જાહેર સજામાં બાબ ન લેવાના ચૂકાયેલ પ્રતિબંધના વીટવોટ્સ રેન્ડ યુનીવર્સિટીની મિશ્ર મેમ્બર-સભામાં જઈને ભંખ કરવા માટે અથા મહિને જોખમને કોર્ટે ત્રણ માસની જેલની શિક્ષા કરેલી તેની સામે થયેલી અપીલમાં ૧૩મી જુને પ્રીટોરીયામાં મી. જરૂરીસ કુપરે એ હાજરી નિર્દોષ માનવતાથી થયેલી દેવાવું સુચવી પ્રતિબંધિત મુદત સુધી એ સજા સસપેન્ડ કરવાનો ચુકાદો આપ્યો છે.

ઇલાયદી યુનીવર્સિટી

ઇલાયદી યુનીવર્સિટીની ડેવલપ્મી અંગે નીમાયેલાં કમીશને એક નવું બીલ દોષ્ટું છે જેમાં બલામથુ કરી છે કે ડરબનની ખીન-ગોરાની મેટ્રીકલ સ્કુલને સરકાર હસ્તક નહિ લેતાં તેને નાટાલ યુનીવર્સિટી પાસેજ રહેવા દેવી જોઈએ આ ડ્રાફ્ટ બીલ આવતા મહિને યર થનારી પાર્લામેન્ટની મેટક માં રજૂ થશે. કોઇ પણ સંજોગમાં વીટવોટ્સ રેન્ડ અને કેપટાલિન યુનીવર્સિટીઓ તો ખીન-ગોરા વિદ્યાર્થીઓ માટે બંધ જ થઇ જશે અને તેઓને માટે ફરજીબંધિતના ગરૂપ માટે રથપાનારી ઇલાયદી યુનીવર્સિટી કોલેજમાં દાખલ થવું પડશે કમીશનના નેચનાલીરટ સભ્યો આ ડ્રાફ્ટ બીલ પર સહમત છે પણ વિરોધ પક્ષના સભ્યો સુધારો લાવવા માટે જુદો હેવાલ રજૂ કરશે.

સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકા

પહેલી લાઇપ પછી ૧૯૨૦થી આગલી લીમ ઓફ નેશને સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકા ના પ્રાંતને યુનીયન સરકારની દેખરેખ હેઠળ મુકેલો જે અંગે યુનાઇટેડ નેશન સાથે ૧૨ વર્ષથી ચાલતી ચર્ચાનો નિવેડો લાવવા યુનેાની સહકાર સમીતી એ ૩ સભ્યોનું એક કમીશન નીમેલું છે જેના એક સભ્ય ધીટનના સર ચાલ્સે નોબલ આર્ડન કબેકે છે અને ખીન સભ્ય ધ્યાઝીલના સીનેર વાર્કો ડી. મેટાલ ડી કુન્ડા છે જેઓ થોડા દિવસ પર યુનીયનમાં આવી ગયેલા છે અને ત્રીજા સભ્ય મી. વોલ્ટર વોમરશી યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સથી ૧૨મી જુને જોખમ માં એરથી આવી ગયા છે. જેઓ વિરેશ ખાતાના પ્રધાન સાથે વાતાલાટ કરશે.

ડરબનમાં ગરૂપ એરીયા

નાટાલ ઇન્ડિઅન ડેવિસ અને ડરબન ઇન્ડિઅન રેપટ પેપર્સ એસોસિએશને ડરબન માટે જાહેર થયેલા ગરૂપ એરીયા વિભાગની અવાસ્તવિકતા માટે સંયુક્ત

રીતે ચેલેન્જ કરવાનો ૧૩મી જુને ઠરાવ કરી એક સંયુક્ત નિવેદન બહાર પાડી જણાવ્યું છે કે આ પ્રોપોઝિશન સામે હિંદી કોમ પોષ્ટાર ઉઠાવે છે તે વ્યાજબી જ છે કેમકે એ આપણા મોકેની ઉપર આક્રમક લાવનારું છે તો પણ કોમને શાંત રહેવાની અમે બલામથુ કરી બડકી ન જવાની સૂચના કરીએ છીએ અને આ વ્યાખતમાં જાણીતા વકીલનો અભિપ્રાય મેળવ્યો છે જેમાં અમને સલાહ મળી છે કે આ જાહેરાત કાયદાની દ્રષ્ટિએ ખરાબ છે જેથી એની અવાસ્તવિકતા સિદ્ધ કરવા કાયદાની કોર્ટમાં ચકાસણી કરાવવાનો નિર્ણય ઉપર અમે આવ્યા છે.

રેવ. એંથ્રોઝ રીન્ડ

લંડનમાં જોહાનીસબર્ગના રેવરન્ડ એંથ્રોઝ રીન્ડે ૧૬મી જુને ક્રિસ્ચિયન એક્શન સંસ્થાની રેવરન્ડ કેનન કોલીન્સ ના પ્રમુખપદે ગણેલી મીટીંગમાં કહ્યું હતું કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં હમણા ચલાવાતી નીતિનો વિરોધ કર્યા વિના ચર્ચાનો છુટકો નથી તેમનું મંતવ્ય ગમે તે હોય પણ પશ્ચિમના સુધારાને અપનાવવાથી આંના ખીન-ગોરા મોકો ને અત્યા રાખવાનો જ એ નીતિથી પ્રપત્ત થાય છે આમ તેઓ નવ વર્ષ ના દક્ષિણ આફ્રિકામાં વસવાટ પછી કહી શકે છે.

ઐતિહાસિક ક્રિકેટ ટુર

થોડા વખત પર ઈનીયા એરીયન ક્રિકેટ ટીમ આ દેશમાં ૨મી થયેલી તેના આમંત્રણથી દક્ષિણ આફ્રિકાના ખીન-ગોરાઓની બનેલી એક ક્રિકેટ ટીમ જેમાં હીંદી, કલડ, મલાઇ અને આફ્રિકનો પણ હશે તે ૧૦ દિવસની ટુર માટે યુનીયનમાંથી ઇસ્ટ આફ્રિકા જશે. આ ઐતિહાસિક ટીમમાં નાટાલ ના મી. એ. આઇ. દીદાત અને મી. ઇ. આઇ. છવા સહિત વેસ્ટર્ન પ્રોવિન્સના નવ ખેલાડીઓ અને બે ટ્રાંસવાલના તથા સા. આ. ક્રિકેટ મોડર્સ ઓફ ક્વોલના પ્રમુખ મી. બોબ પ્રવાડી મેનેજર યુટાયા છે અને આ દેશમાં ખીન-ગોરાઓ પૈકી ઉત્કટ ઓલ રાઉન્ડર મથુતા વેસ્ટર્ન પ્રોવિન્સ ના મી. મેઝીલ ડી. આલીવીએશ કેપ્ટન યુટાયા છે.

નોંધ

હમણાં જ નવાં આવેલાં પુસ્તકોનું લીસ્ટ દર અહવાડિયે અનુક્રમે આપણે. આ અંકમાં લીસ્ટ નં ૧ આપ્યું છે તે તરફ વાંચકોનું ધ્યાન દેરીએ છીએ.

ધીરજ માટે નાયકરની હાકલ

અમાનુષી પણ

ગુરૂપ એરીયા એક્ટનું ડરખન માટેનું જાહેરનામું બહાર પડ્યું છે એના પરથી ચોખ્ખુ દેખાઇ આવે છે કે જે કાયદો હોદીએનો આર્થિક રીતે વિનાશ કરવા રચાયેલો છે તે કાયદામાંથી કોઇ પણ જાતના ન્યાયની આચાર રાખવી નકામી છે. એમ નાટાલ ઇન્ડિયન કોંગ્રેસ તરફથી બહાર પડેલાં એક નિવેદનનું કહેવું છે. નાટાલ ઇન્ડિયન કોંગ્રેસની આખી કમીટી આ બાબત ઉપર ગંભીર રીતે વિચાર કરવા મળનાર છે જેથી તેઓ હોદી કોમને આ ગંભીર સમયમાં હોમિત આપી શકે. નિવેદનમાં વધુમાં જણાવાયું છે કે ડરખનના જાહેર નામામાં લખાવવામાં આવેલાં હોદી-એનાં ધરો અને વેપારીને તુકસાન પહેંચવાનું છે. આપણે આ વસ્તુ

યવા ન રેવી જોઇએ. હોદી લોકોને એક સંદેશમાં હોદી કોંગ્રેસના પ્રમુખ ડો. જી. એમ. નાયકરે કહ્યું છે કે શાંતિ અને ધીરજથી લોકો એ પોતાના ધરનું રક્ષણ કરવું જોઈશે. આ કાયદાથી માનવ સ્વતંત્રતા ઉપર હુમલો થઇ રહ્યો છે અને તે ખાસ કરીને એવા લોકોને કે જેને મતનો અધિકાર પણ નથી. આ કાયદાનો ખાસ હેતુ હોદીએને આર્થિક રીતે તુકસાન પહેંચવાવાનો છે. આની ગંભીર પરિસ્થિતિમાં હું બધા હોદીએને એક ધવાની અરજ કરું છું અને તેઓએ ફીનીયાને અને સરકારને ખતાવી આપવું કે તેઓ ગુરૂપ એરીયાના કાયદાને કોઇ પણ હાલતમાં સ્વીકારવાને તકમાર નથી.

શ્રી રાટર ઇ. ફનેર-સભ્ય, હમણાં ૧૩ આલખટ મેશલ રટીટ કેનર્ગીમટન જોહાનીસભ્યમાં રહે છે. તેઓ થોડા વખતમાં કાયમને માટે ડરખન ચાલી જવાનાં છે. તેમણે ૩૦ વરસ સુધી જોહાનીસભ્યના હોદીએમાં મીડવાઈલ (રાયથ)નું કામ કર્યું છે, ૪૦૦૦ બાળકોની એમને હાથે સારવાર થઇ છે. હોદીએ સાથે બહુજ ગીઠા સંબંધ છે, યુરોપીયન લેવા છતાં ધરનાં લેવા તેમ જળી જાય છે. સુખ દુઃખની વાતો કરે છે, નાનીથી મોટાં સૌ પર સરખો પ્રેમ રાખે છે, હોદી એને એમને પ્રુખ આદે છે. કારણ તેમને તે પોતાની જાન જેની અણે છે. દુઃખમાં મદદમાર અને છે, ને સારી સંભાળ રાખે છે. એમના દુઃખે દુઃખી અને સુખે સુખી થાય છે.

પહેંચ્યાં પણ કરા વળ્યું નહિ આખરે ના છુટકે જુલાઇ પહેંચીથી એમને જવુંજ પડશે. તેથી તેઓ દરેક હોદી બાઇ જેનેનો આ પત્ર દારા ખરા દીલથી ધણે આભાર માને છે. હોદીએની પ્રમાણિકતા ઉપર તેઓ શીદા છે આટલાં વર્ષો દરમ્યાન તેમની એક પણ પેની ખોટી થઈ નથી, આવા સાચા લોકોને છોડી જતાં એમનું દીલ દુભાય છે છતાં કાયદો ફરજ પાડે છે ત્યાં ઉપાય નથી. "એપાર્ટહેડ" રાક્ષસના અમાનુષી જુલમથી ધવાપણા હલવેનો આ એક સરસ દાખલો છે. આવા ખતાવેલા તે શાં જાનતા રહે છે જેની નોંધ લેવાતી નથી ઇશ્વર આપણા રાજ્ય કતીએને સદ્બુદ્ધિ આપે એજ પ્રાર્થના, "ખખરપત્રી"

બલેક મામ્બા

ડરખનના રીવસીટલમાં આવેલી સરકારી રીવી ઇન્ડિયન સ્કુલમાં ૧૫મી જુને રીવસીટલ, ક્ષાપર્ડન અને ડીટ્રીક ઇન્ડિયન રેટરેપર્સ એસોસીએશનની મળેલી મોટી સભાને સંબોધતાં મી. એલન પેટ્ટે કહ્યું હતું કે ગુરૂપ એરીયા એક્ટ એક "બલેક મામ્બા" (કાળા નાગ) જેવો છે કે જેને કાંતો નિઃશ્કંક મારી નાંખવો જોઈએ અમર તો તેને અડવું જ ન જોઈએ આ કાયદાને જે મારી ન નાખે તો તે તુકસાન ન કરે તે માટે મારે તકદારી રાખવી જોઈશે. મી. પેટ્ટેને લોકોને તેમના નેતાઓમાં વિશ્વાસ રાખી સંગઠીત બનીને શાંતી જાળવવાની સલાહ આપી હતી. તેમણે ગૃહ પ્રધાન ડો. ડી. ઇ. ડોલ્ફે કહેલાં વાક્યો ટાંક્યાં હતાં કે અન્યાય પર અવલંબિત કોઇપણ નીતી કદી સફળ થતી નથી.

વિરોધના દરેક પમલાં લેવાને દરાવ કર્યો હતો સીટી કોલેન્સીલને બલામથ કરવાનો દરાવ કર્યો હતો કે તેણે પ્રધાન પાર્ટે માગણી કરવી કે રીવરસાઇડ પ્રોસેક્યુટ હોલ અને ક્ષાપર્ડન વિભાગ ને જ્યાં ૯૦ વર્ષથી હોદીએ જાનીની માલીકી અને વસવાટ કરે છે તેને ડીપ્રોકલેમ કરવી.

વારસાને વફાદાર

એક માથુસે પત્ર લખીને આંધીજીને પુછ્યું કે. ફીનીયાને આત્માને બદલે જડની અથવા ભૌતિક પદાર્થો અને ભૌતિક સુખોની પાછળ પડવાને રોગ વળગ્યો છે તેનો હાલ કેવી રીતે ઇલાજ કરવો? આનો જવાબ લખતાં આંધીજીએ કહ્યું: મને વહેમ છે કે પુલ હોદ પછ એ જડની ઉપાસનાના રોગથી મુક્ત નથી. હું આત્માના ઉપાસક તરીકે જોળખાઈ છું અને મારી જાતને તેવા માનું છું તેથી મને આ સવાલ પુછવામાં આવ્યો હોય એમ લાગે છે. નૈતિક મૂલ્યોને બદલે જડને વિષે શ્રદ્ધા રાખવાના યુનામાં હોદ સંડોવાયું છે છતાં હું એવી આશામાં છું રહ્યો છું કે હોદ આખરે પોતાના આધ્યાત્મિક વારસાને જ વફાદાર રહેશે. (આ પ્રસંગ તા. ૨૯-૬-૧૯૫૮ છે) "લહરિ"

એજો ન જાય!
એજો ન જાય માટે જીવતર રે હો
એટલું રે તું જોને સંભાળને
હો નાય!
તારે લરાશે મેં સોંપ્યું છે
તન મન ધન રે
ચરણે હું તારે આધાર એક મ્હારો
ખીલું કાંઈ ન જાયું હું નાયજ
મુખાના જોર વિણ
અવર એ કે જોર નહિ
નિર્બળ છે તનને
આત્મ આર્ટીક રે
મનનું ના બળ કાંઈ
ઈન્દ્રિયનું રાજ્ય છે
હિલોજે ચડી છે મારી
નાનકડી નૌકા હો નાયજ
હલવાનું જોર ના ને
જીતવાનું બાનના
તારે લરાશે મેં સોંપ્યું છે
જીવતર આ — એજો

શ્રી. અરુણ ગાંધીના લગ્ન

શ્રીમતી સુશીલા અને સ્વ. મણીલાલ ગાંધીના સુપુત્ર શ્રી. અરુણમાઇ નાં શુભ લગ્ન મુંબઇ ખાતે ખાર વિભાગમાં આવેલા બંધ્ય હોલ માં તા. ૧૦મી જુન ૧૯૫૮ની સાંજે નવી દીલ્હીના શ્રી. ગણેશરાવ આંબેડકરની સુપુત્રી ચિ. સુનંદાબેન સાથે, શ્રીમતી સુશીલા ગાંધી અને સ્નેહિ તથા મિત્રોની વિશાળ હાજરીમાં જાણીતા લોક સેવક શ્રી તાના બાઇ બટના ચિખ્મ શ્રી પ્રભુભાઈ ઉપધ્યાયના વરદ દરને મહાત્મા ગાંધીજીના આદર્શ મુજબ થયાં હતાં. જે પ્રસંગે આશીર્વાદ આપવા મુંબઇના રાષ્ટ્રીય નેતાઓ ઉપરાંત તત્વજ શ્રી ડેદારનાથજી વગેરે શુભેચ્છાઓ પણ હાજરી આપી હતી. શ્રી અરુણ ગાંધી ૧૯૫૬ના નવેમ્બરમાં તેમના પીતા સ્વ. મણીલાલ ગાંધીના અરિય લઇને હીંદુસ્તાન ગયેલા અને તે અંગેની ધાર્મિક વિધી પ્રવાજમાં ક્યાં બાદ તેઓ મુંબઇનું સુપ્રસિદ્ધ અંગ્રેજી હાયું "ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા"ના સ્ટાફ ઉપર જનીલીરટનો અનુભવ મેળવવા માટે દેશમાં રોકાયેલા છે.

સુભાષ્ચર સંગ્રહ

યુનીયનનું અવનવું

—૩૨૫૧માં દરરોજ ૩૪,૨૨૭ ગેલન કુષ અપે છે જે પૈકીનું ૩૩,૪૫૦ ગેલન પાંચદુધાઈ અથવા હોલ છે અને તેજ આશરે પાંચસો ગેલન કુષ આઈસક્રીમ માટે વપરાય છે.

—૩૩૫ એરીયા થોર્ડે ૧ જુને બહાર પાડેલા ૩૨૫૧ માટેના ૧૨ વિભાગ તો નફશો ૨૦ શીટ લાંબો અને ૧૨ શીટ પહેલો છે જેને જોવા માટે ૩૨૫૧ની ૩૩૫ એરીયા ડેવલપમેન્ટ થોર્ડેની ઓપીસે લોખાની ૬૬ જામે છે.

—ક્લાકર-ટીનની સોનાની માહનમાંથી મેની ૧૧મીએ ૫૨૫૧ ઓસ (૬૫, ૧૧૨ પાઉન્ડ) સોલુ ચોરાયેલું છે તે અંગે પડેલી ખાતખી આપનારને ઇન-ચુરન્સ કંપની તરફથી ૨૧,૭૦૪ પાઉન્ડનું ઇનામ આપવાની જોખમથી બહાર પડ્યું છે. યુનીયનમાં આટલી મોટી રકમનું ઇનામ આ પહેલું જ બહાર પડ્યું છે.

—૩૨૫૧ સીટી કાઉન્સિલની જનરલ ૫૨૫૧ કમીટીએ વાહન ખાતાના પ્રધાન મી. બી. જે. રુકમને જાને મળીને ૩૨૫૧ના બસમાં સંપૂર્ણ અપાર્ટ્સ હેડ ડાખલ કરવા માટે થયેલા કુકમને રદ કરવાની માગણી કરવાનો હવાલો કર્યો છે.

—૬૫૧૫૨માં લુટ માટે ૧૪મી મેએ જોખમમાં મી. જસ્ટીસ થેરોને હેનરી માઝીનોને નવા કાપડા મુજબ દેહાંત દેડની લાભ કરેલી તેની સામે પ્રોટીસ્ટાની ગાળીએટ ડીવીઝનમાં ૧૧ મી જુને તેને ખાસ કરવાની રજા મળી છે.

—મર્ચન્ટ નેટમાં યુનીયનના મર્ચન્ટ જનરલ જે. ઇ. જનરલને બહાર પાડના ૨૦૧૬ ૬૩ વર્ષ સુધી નાટાલ ખાતના નવમીનીગ્રેટરને હોહી જોખમી નિષ્કર થયેલા મી. ડી. સેપ્ટેનને તેમ ના નામ અગાળ 'ધી ઓનરેબલ'ને ૫૬૬૫૨ રાખવાનો અધિકાર આપાયો છે. તેજો એડમીનીસ્ટ્રેટર થવા અગાળ ડેટલાંક વરસ સુધી સેનેટર પાયુ ઠતા.

—ન્યુકાસલના એક કામરે ડાઇપથુ સાપ ધરની નજી નદી આવે તે માટે ઉપાય શોખો છે કે જુના રખર ને આઈસમાં જોગી સળખાવાથી નીકળેના યુમાડો અને મંધથી સાપ દુર ખાગી ગય છે.

વિદેશના સમાચાર

—લંડનના 'ચર્ચ ટાઇમ' છાપખાં ૬ જુને કાંધર દડકરને ત્રખ્યું છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાની ચર્ચો હમખ્યાંજ સુખરી મંગેલા કોટેકર ગેલ જે કારણ માટે છાપી ગયા છે તેની યાદગીરી

સાયતીને તેમનું રમારક કરશે એવા આશા રાખ્યું છે.

—થોર્ડેમાહના જુના પ્રમુખ જનરલ કાન્સીરકો કાવેઇરા લોપેસની જ્યાએ ૩૨ વર્ષ પછી ૮મી જુને થયેલી સુટલ્પીમાં સરકારી પક્ષના રીયર એડ-મીરલ અમેરીકા ટોમાસ મોટી બહુ-મતીથી સુટાયા છે.

—અમેરીકાની ટોનેકટીકટ-ન્યુહેવન શહેરની જમ પ્રસિદ્ધ થેલ યુનીવર્સીટીને જુની ડોમીનીકન કાઉન્ડેશન તરફથી ૮મી જુને ૫૩,૫૬,૦૦૦ પાઉન્ડની ભેટ મળી છે જેના રથાપક એ યુની વર્સીટીના એક જુના ટ્રેજ્યુચેટ મી. થોલ મેલન છે.

—વોશીંગ્ટનમાં યુનાઇટેડ રેટરની સેનેટે પાંચમી જુને યુગોરલાલીયા, પોલાન્ડ, પુર્વ જર્મની, ડમાનીયા વગેરે દેશો સામ્પવાદમાં ન બજે તે માટે તેમને મદદ કરવા પ્રમુખ આઇઝનહાવરે મોંગેલી સત્તાનું બારે અજબથી વચ્ચે ફેરીન લેન્ડ બીલ ૪૩ વિરૂદ્ધ ૪૨ મતથી ના મંજુર થયું છે.

ફ્રીનીકસમાં સત્સમાગમ

યોગી શ્રી લુસીન જુન તા ૨૬ મીના રવીવારે મધેરે ૩ થી ૫ સુધી ફ્રીનીકસમાં રહેશે. આ પ્રમંગે ૩૨૫૧ની જાગન મંડળી પથુ ઉપ રિયત પરી અને સજજનેને એને લાભ લેવા દાર્દીક આમંત્રણ છે.

બ્ય. ફ્રીનીકસ સેટલમેન્ટ.

—ધાનાના નવા ચલણી સિક્કા ઉપર ૧૪મી જુલાઇથી લેટીનમાં 'ધાના રાજના રથાપક' રાખ્ડ સાથે વડા પ્રધાન ડે. કામી નકુમાદનું મરતક આપશે.

—જાપાનની સરકારે થીટનની એટમીક અનજી પાસેથી ત્રણ કરોડ પાઉન્ડની કોમને એક કાન્ડર હોલ ટાઇપનું એટ મીક રી-એક્ટર ખરીદવાના ૧૩મી જુને કરાર કર્યો છે.

—નીઠાસીયામાં છેલ્લાં આઠ દિવસ થયાં મીક અને તુકો વચ્ચે આઠતી અથડામણમાં ૧૩ ના મરણ અને ૩૦ માથુસને ઇજા યપાવું સાઇપ્રસના મર્ચન્ટ સર લુ કુટે ૧૩મી જુને જાણાયું છે.

—ટુનીસીયાને પુર્ણ સદકાર અને મદદ આપવાની ધાનાએ ૧૧મી જુને પ્રતિજ્ઞા કરી છે ટુનીસીયાની માગણી મુજબ ફ્રેન્ચ લશકર ઉત્તર આફ્રીકન પ્રજા સત્તાકમાંથી ખસેડી લેવું જોઇએ એમ જાહેર કહ્યું છે.

—ગ્રાંબીયા ડીરટ્ટીકની બાર એસોસી-એશને ૧૯૫૦ પછી છઠી વાર નીચો એટનને એ સંરથામાં ઢાખલ નહિ કરવા માટેના મન આપ્યા છે.

—લંડનના ૫૦ હજાર બસ ડ્રાયવરોની હડતાળ પખી મે થી ચાલુ થયેલી તેનું ૧૪મી જુને સમાધાન થઇ ચક્યું છે. જોહીના ૧૯,૬૪૧ કામદારોની હડતાળ ને લીધે ૧૨મી જુને ૧૧૫ સ્ટીમરો લંડનનાં બંદરમાં અટવાઇ પડી હતી.

—સુએઝની નહેરને પહોળા કરવાની નવી યોજનાનું કામ પાર પાડવા માટે ૧૩ પરદેશી કંપનીઓએ મામણી કરી છે એવું ૧૨મી જુને ઠેરથી બહાર પડ્યું છે.

—જાપાનના વડા પ્રધાન મી. નોખુસુ કે કાશી જુનની ૧૨મીએ ફરીથી વડા પ્રધાન તરીકે સુટાયા છે. અને વિદેશ મંત્રી કુજીમાં પથુ ફરીથી સુટાયા છે આકીની કેપીટેટ નવી સુટાઇ છે.

—કોરોનું "અખર સા" છાપુ ૧૧ મી જુને જાણવે છે કે આવતા અક્ટો-બરમાં સોવીયેટ પ્રમુખ વોરોશીલીન અને કુશયેવ ઠેરની મુલાકાતે આપશે.

—લંડનમાં ૧૧મી જુને થયેલી હીરા ના લીલાઈમાં એક ખાખને ચોણી છત્રીસ કરેટને ચેરના આકારનો એક હીરા ૨૭ હજાર પાઉંડે લંડનના વેપારી મેવી કોહેને આમસ્ટરડામ, ટુરીચ, અને પારીસના વેપારીએને હરાવી ખરીલો છે.

—સ્વીટઝરલેન્ડમાં સ્ત્રીઓને મતાધિકાર આપવાની એ વર્ષની ચર્ચો પછી ૧૩મી જુને વડી સરકારે ૯૬ વિરૂદ્ધ ૪૩ અને નીચલી સરકારે ૨૬ વિરૂદ્ધ ૧૨ મને આ વર્ષમાં સમગ્ર દેશનું રેફરન્ડમ લેવાનું ઠગાયું છે. યુરોપ માં એજ એક દેશમાં સ્ત્રીઓને મતાધિકાર નથી.

—આવતા માસમાં ઇંગ્લંડમાં મળનારી એંગલોફન બીશોપોની લેખેથ કેંગ્રેસ માં ચર્ચોની નીતી માટે માનવ જનસ પર અંકુશ રાખવાની તરફેણ અને વિરોધમાં વાદ વિવાદ ચાલશે.

—લંડનની ફેમીલી પ્લાનીંગ એસોસી-એશનના પ્રમુખ સર રસલ એઇને ૧૬મી જુને કહ્યું છે કે જમતની આશરે એ અખજ સાઠ કરોડની વસતી માં દરરોજ ૮૦ હજાર બાળકોનો વધારો થાય છે જે દર સેકંડે એકનું પ્રયાણ આવે છે વિશ્વની વસતીમાં ૭૦ થી ૭૫ ટકાને પુરતું ખાવાનું નથી મળતું જે પૈકી ૭૦ ટકા એશીયા માં વસેલા છે. આ વસતીના વધારા પર અંકુશ રાખવો એજ એક માત્ર જોરાકની અછત દુર કરવાનો ઇલાજ છે.

—વેર્કોમથી ૧૫મી જુને જાણવાયુ છે કે સામ્પવાદી ચીનની. પહેલી જ પાંચ હજાર ટનની સ્ટીમર રાંગલાઇ માં ત્રણેક માસથી બંધાય છે તે એક અડવાડીમાં પછી તરતી મુકારો.

—ખટગંડુથી જુનની ૧૫મીએ જાણવાયું છે કે એંગલો-નેપાલીક એમી-

મેન્ટની રૂએ થીટનને ગુરખા લોહાને લરકરમાં બરતી કરવાનો જે હક મળે છે તે કરારનો તત્કાળ અંત લાખવાની નેપાલની સામ્પવાદી પાર્ટીએ મામણી કરી છે.

—ફોર્મોસાના ટાઇપેક શહેરમાં ચીખા લીમ હથુને એક ઠેરથી મરતું પુન કરવા માટે દેહાંત લંડની શિક્ષા થયેલી તેના માટે તેની ૧૫ વર્ષની દિકરી પોતે કાંસીએ ચઢવાની કરેલી મામણી નકારવામાં આવી છે ને ૧૩ મીએ તે જુનેખારને કાંસી થઈ હતી.

—બેકગ્રેડથી ૧૪મી જુને બહાર પડ્યું છે કે ઇજીપ્ટના પ્રમુખ કર્મલ નાસર આવતા મહિનાની શરૂમાં યુગોરલાલીયા ની ઓપીકમલ મુલાકાતે આવશે બારે ઉભય દેશોની આર્થીક મદદની આપ બે ઢારા આરથ રાખ્ડ વચ્ચે ખાઠ સંબંધ વધારવાની નેમ રખારો.

—બ્રીટીશ ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીની મર્ચન્ટથીપ ટ્રોસવેનર કોમ્પતી સામાન લખને હોઈથી ઇંગ્લંડ જતાં સને ૧૭૯૪ માં કેપના પોન્ડોલેન્ડ કિનારા પાસે લુસીકોસીકી નજીક કુખી ગયેલી જેમાં ટેટલાક ટન લીડ પાઇપ, સોનાના સિક્કા તથા દ્ય લાખ પોન્ડની કોમ્પતીની આંદીની પાટો હતી જે પૈકીની એક ૧૪૦૦ ઓસની એક ખાસ શોધક મંડળીને મળેલી જે હવે વધુ માલ કાઢવા પ્રયત્ન કરશે. સરકારને એમાં ૧૫ ટકા મળશે.

ભારતના સમાચાર

—ગૃહ પ્રધાન પંડીત પંતે તા. ૩જી જુને કેંગ્રેસ કાર્યકર્તાઓ સમગ્ર બાપથુ કરતાં જાણાયું હતું કે, કેંગ્રેસે ફરી પોતાનો ઉભાસ પાથરવા વાટ અને હીલા બનને સાક કરી નવતેજ પાથરવાની ઘડી આવી ગઇ છે.

—સૌરાષ્ટ્રમાં જે એ અઠવાડીયાં પર રહેવે અકરમાત થયો હતો તે પાટા વાળાની બેદરકારીને પરીણામે થપાતું તપાસમાં જાણાયું છે. સરકારી પત્રોમાં આના આપતા ઇલાખે લેવા ની ચર્ચોએ ચાલી રહી છે. જાણવાય છે કે શેડા છેલ્લા વર્ષોમાં ભારત માં આવા મોટા રહેવે અકરમાતો ઘથા થયા છે અને કારણમાં બેદરકારી જ જાણાય છે.

—તા. ૩જી જુનના કેંગ્રેસ પ્રમુખ ઢેખર અને વડા પ્રધાન જવાહરલાલજી વચ્ચે પંજાબમાં કેંગ્રેસની સુટલ્પીમાં થયેલા પરાભવની ગંભીર રીતે વાટા-ઘાટો કરવામાં આવી હતી, આ પરાભવ ધણે સખત હતો.

—સોખાપુર કે જે પંદરપુરમાં ભરા-પલા સવોલમ સંમેલન પાસેજ આંચું છે ત્યાં શિવાજી મહારાજના પુતળાંનું અનાવરણ વિધી તા. ૩જી જુને રાષ્ટ્ર પતી રાજેન્દ્રપ્રસાદે કહ્યું હતું.

લોભ અને કરુણા

(સુકુલભાષ 'લોકજીવન'માંથી)

(તા. ૬-૬-૫૮ના અંકથી ચાલુ)

૨૨

આણુધાર્યો અકસ્માત

ઈવાના અવસાન પછી સેંટ કલેર વધારે ઉદાસીન બની ગયો. તેની તબિયત પણ સારી રહેવા ન લાગી. એક દિવસ સવારે તે પચારીમાં પડ્યો પડ્યો વિચારતો હતો, એવામાં ટોમ એને માટે અરમ પીણું લઈને આવ્યો.

સેંટ કલેર થોડી વાર પછી ટોમને કહ્યું : "ટોમ, હું તને યુદ્ધભંગીરીમાં થી જેમ અને તેમ જલદી છુટો કરી દઈશ. તું તારો સામાન તબયાર રાખજે. તારા કુટુંબને મળવાને તું યુગ્ય આવુર છે, ખરું? હવે થોડા વખતમાં જ તારી એ આશા પૂરી થશે."

આ સાંભળીને ટોમના મોં પર આનંદ આનંદ છવાઈ ગયો. આ જોઈને સેંટ કલેર જરા દુઃખી અવાજે બોલ્યો : "ટોમ, તને મારે ત્યાં નથી મમતું, કેમ ખરું ને? તને આ ધર માં જરાયે દુઃખ નથી. તો પછી તું અહીંથી જવાનું સાંભળીને કેમ રાજ થાય છે?"

ટોમ—“સાહેબ, આપનું ધર છોડવા તું યશ, એ માટે હું આનંદ પામતો નથી. પરંતુ યુદ્ધભંગીના બંધનમાંથી હું મુક્ત થઈશ, એ સાંભળીને મને આનંદ થાય છે.”

સેંટ કલેર—“તું સ્વતંત્ર થયા પછી તું જે રીતે રહેશે, એના કરતાં મારા ધરમાં તું વધારે સુખી નથી કે?”

ટોમ—“ના, સાહેબ!”

સેંટ કલેર—“કેમ? તને મારા ધરમાં આઠવાનું અને ખાવાપીવાનું જે સુખ છે, કાંઈ વાતની તને ફિકર નથી; એવું તને સ્વતંત્ર થયા પછી મળશે કે? હવે ત્યાં જે રીતે તું રહે છે એ રીતે રહેવા સાફ તું એટલા પૈસા ક્યાંથી મેળવશે?”

ટોમે નમ્રતાથી કહ્યું : “સાહેબ, આપ કહો છો એ બરાબર છે. પરંતુ સ્વતંત્ર થયા પછી મારા નસીબમાં જે મળવાનું હતું એ મળશે. હું ભલે મરીબાઈમાં જીવન ગાળાશ; એની મને પરવા નથી. સ્વતંત્રતા એટલે સ્વતંત્રતા. એના જેવું સુખ બીજું કાંઈ નથી. યુદ્ધભંગીમાં ભલે મને તેટલું સુખ દેાય, પણ તેનાથી માણસને કદી સંતોષ મળતો નથી.”

સેંટ કલેર થોડી વાર થોભીને બોલ્યો : “ટોમ, તારી વાત સાચી છે. પણ હજી એકાદ મહિનો તારે મારી પાસે રહેવું પડશે. ઈવાના અવસાન પછી મને જરાયે ગમતું

નથી. તું જશે, એટલે મને ઈવાની ખોટ વધારે સાલશે.”

ટોમ—“સાહેબ, હું પણ આપને આવી દુઃખી હાલતમાં છોડીને જવા મામતો નથી. આપે મારે માટે ધણું કષ્ટ છે. આપને ખાતર મારા પ્રાણુ ન્યોછાવર કરવા પણ હું તબયાર છું.”

એક દિવસ એકદિવા સેંટ કલેર પાસે આવીને બોલી : “બાઈ, તને એક વાત પૂછું : ટોપ્સી તારી કે મારી?”

સેંટ કલેર મોં પર રમત કરકાવી બોલ્યો : “બહેન, એમાં પૂછવાનું શું છે? ટોપ્સીને તો મેં તને ક્યારની સોંપી દીધી છે.”

એકદિવા—“એમ નહીં. હું તો એમ કહું છું કે, હું જ્યારે ઘેર જઈશ, ત્યારે ટોપ્સીને મારી સાથે જ લઈ જઈશ. એના વિના મને ગમશે નહીં. માટે તું મને લખી આપ કે, ટોપ્સી પર મિસ એકદિવાનો અધિકાર રહેશે.”

સેંટ કલેર નવાઈ પામી બોલ્યો : “તમારા પ્રદેશમાં તો યુદ્ધભંગીપ્રથા નથી અને તું પોતે એમાં માનતી નથી; તો પછી તું જ કેમ યુદ્ધભંગી કરી પર તારો અધિકાર જમાવવા બેઠી છે?”

એકદિવા—“ટોપ્સી હવે યુગ્ય ડાહી થઈ ગઈ છે. તેના પર મને મમતા છે. જો તું ન હોય તો બાબી ટોપ્સી વગેરે યુદ્ધભંગીને સારી રીતે રાખશે નહીં. માટે હું ટોપ્સીને મારી સાથે લઈ જવા માગું છું. હું તેને બહુવાનીચણીને ઠેકાણે પાડીશ.”

સેંટ કલેર—“બહેન, શું તું એમ માને છે કે, હું હવે વધારે જીવીશ નહીં?”

એકદિવા—“ના બાઈ ના! તું યુગ્ય યુગ્ય જીવજે. પણ કાલને કાલ તો મરોસો નથી. માટે ધરમના કામ માં દીલ ન કરવી જોઈએ. એટલે મેં તને આમ કહ્યું.”

સેંટ કલેર—“ભલે, હું કાલે આપણા વકાલ પાસે તને લેખિત ઢકનાનું લખી આપીશ.”

બીજે દિવસે એ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું. મેરીને એ ગમ્યું નહીં. તે એકદિવાને મહેણું મારતાં બોલી : “કમ, તમે પરલાં તો યુદ્ધભંગી રાખવા બદલ અમને કપડો આપતાં હતાં. હવે તમે જ જોયું કે, આપણને યુદ્ધભંગી વગર ચાલતું નથી. પણ બહેન, વાદ

રાખજે, તમારા બાઈની જેટ યુદ્ધભંગી ને લાડ લડાવશે નહીં, સમજ્યાં કે?” એકદિવાએ કહ્યો જવાબ જ ન આપ્યો.

થોડા દિવસ બાદ એક દિવસ સાંજે સેંટ કલેર ટોપ્સી દાઢિસ બાણી કરવા નીકળ્યો. ત્યાં બે દારૂડીયા લોકો વચ્ચે ઝપાઝપી યદ. સેંટ કલેર તેમને છોડાવવા વચ્ચે પડ્યો. ત્યાં તો એક જલ્દી બીજાને મારવા ઉગાગેલો છરો સેંટ કલેરની છાતીમાં બેંકાઈ ગયો! તે તમ્બર ખાઈને જમીન પર ફસડાઈ પડ્યો.

થોડી વાર પછી બેવચ માણસો સેંટ કલેરને ઉપાડીને ઘેર લઈ આવ્યા. ટોમ બારણા પાસે જ બેઠો હતો.

શેઠની આવી દશા જોઈને તે રડી પડ્યો. ધરનાં બધાં માણસો રડારાજ કરવા મંડી પડ્યાં.

આખરે જમમ જીવલેણ નીવડ્યો. સેંટ કલેરની છેલ્લી ઘડી ગણાતી હતી. તેણે ધીમે અવાજે ટોમને કહ્યું : “ટોમ, તું મારે ખાતર પ્રભુને પ્રાર્થના કર.”

દાકતરે કહ્યું : “દેવળના પાદરીને બોલાવો લઈ આવું?”

સેંટ કલેર—“ના, એમની જરૂર નથી. મને તો ટોમની પ્રાર્થના જ તારશે.”

ટોમે રડતાં રડતાં કહ્યું સ્વરે પ્રભુ ની પ્રાર્થના કરી અને થોડા વખત પછી સેંટ કલેરનું પ્રાણુખંજેં ઉડી ગયું!

(ચાલુ)

યોગી શ્રી. હુસીયન

અતુભવ અને યોગના વધુ અભ્યાસ અર્થે યોગી શ્રી હુસીયન ભારત જતા હોવાથી શ્રી ભીખાભાઈ ઉકાલાઈ મારતરના પ્રમુખપદે દોહી વિદ્યામંદિર ના આસરે ઢેહળ જોદાનીસબર્ગમાં તા. ૩-૬-૧૯૫૮ના રોજ એક સભા મળી હતી. પ્રમુખે શ્રી. હુસીયન ટુંકે સમમ અને ૨૦ વર્ષની ઉંમરમાં યોગા બ્યાસ અને ગીતાજ્ઞાનની કરેલી પ્રમતિને ચિતાર આપી એમનો ઉદ્દેશ ભારત જઈ વિશેષ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આ દેશ ની જનતાની સેવા કરવાનો છે એમ જણાવ્યું હતું.

અત્રે શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા (પુરુષાર્થ) બોધિની)નો ધર ખેડાં અભ્યાસ કરી ચાર પરીક્ષાઓ દ્વારા ગીતાનું જ્ઞાન મેળવી ‘ગીતાલંકાર’ની પદની પ્રાપ્ત કરાય એ હેતુથી ‘વૈદિક જીવન સંસ્કાર પુસ્તકાલય’ યોગીજીના યુજ્ઞ હરતે પુસ્તક યુક્તિ હતું. યોગીજીએ પોતાના પ્રવચનમાં જણાવ્યું હતું કે જગવદ્ ગીતા એ જ્ઞાનનો ભંડાર છે. બીજાં કાંઈ પણ પુસ્તકો કરતાં ગીતાએ મારા આત્માને વિશેષ સંતોષ આપ્યો છે. હું રોજ એનું મનન કરું છું, અને જેમ જેમ વધુ મનન કરું છું તેમ તેમ મારા જીવનને વધુ પ્રકાશ મળે છે. એટલા માટે દરેક વ્યક્તિએ ગીતાનું અધ્યયન કરવું જોઈએ.

યોગી શ્રી હુસીયનનાં પ્રવચનનો લાભ મેળવવા તા. ૩૦-૫-૫૮ના દિને બેચાલ નવ યુવક મંડળના ઉપક્રમે બેચાલની યુજ્ઞરાતી શાળામાં એક મેળાવડો યોજાયો હતો જેમાં રથાનીક અને આજુ પાણુની ઢોંકુ મુરલીમ જનતા ઉપરિચત યમેલી એ પ્રસંગે તેમણે અંગ્રેજીમાં યોગના પ્રકારો સરસ રીતે વર્ણવી યોગનાં આસનો કરી બતાવ્યાં હતાં અને પ્રેક્ષકો તરફથી પુષાયેલા પ્રશ્નોની સાદી ભાષામાં સમજાવતી આપી હતી.

એમનો વિશેષ પરિચય ‘મન્ડિપન ઓપીનીયન’ના વાંચકોને આ પુર્વે તા ૨૭ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૭ના અંકમાં પૃષ્ઠ ૪૨૭ પર અંગ્રેજીમાં અને પૃષ્ઠ ૪૨૯ પર યુજ્ઞરાતીમાં છપી સાથે આપવામાં આવેલો છે.

લુકકીપીંગ, ઇનકમ ટેક્સ રીટર્નસ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલીવરન્સ અને ઇનસ્પેક્ટરન્સ માટે મળે :

આર. વીકલ
૧૨ બાકલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, બેદાનીસબર્ગ. ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

નત નતનાં નાયબન, રેષ્ટી તેગજી સુવરાઈ કાપડ, ઓઝો બાવડો અને પુરો માટે ભિતમ નતના લલન જર્કી, પુલોવર, કારકીનન્સ અને બચ્ચાયા માટે—સુડીઝ, બીપ્સ, બ્લેન્ડેડસ, શોલ્ડર; નેવકીન્સ વિગેર.

દરેક નતના માલ માટે તપાસ કરવા બહામણ.

૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, બેદાનીસબર્ગ

ફોન : ૩૪-૧૩૪૯ — બોક્સ ૧૫૪૯.

લગન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અને સ્પેરમલીસ્ટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંગત કેબરેજ નીચે યુનીયનના અને રોડેસીયાના ડોઈ પણ ભાગમાં તમારે મુદ્દાએ આવી રસોઈ કરવાનો અમે હન્ડાઈટ લઈશું.

કેપીટનસ બાલ્કની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીડાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુલ્લાપર - ડરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

ધીફ્બર્થ પી. નાયક

લુકધીપર, યુસાફરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ

ઈન્ડિયાન અર ટુનીયાના ડોઈ પણ ભાગની હવાઈ ટ્રિપ્સ અર જમીન માંગે યુસાફરી કરવા યેર બેંકાં અમારી મારફતે છુલ્લેમ કરો.

ઈન્ડો, આગ, ચોરી, ફલ્સ, અકસ્માત, પ્લેટઆસ, વિગેરેના બીમા અમે હતરાની આપીએ છીએ.

ઈન્ફરટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ક્લેરીફરન્સ સર્વિસીફે કે વેપારના લાયસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ ઈમીગ્રેશનને લખવી બાબતોમાં ઈઈ પણ કી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ છીએ.

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન ઓફ ચોરૂલીયા અને યોહંબાજર ઈનરયુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phone : 33-9033. 26 Barkly Arcade,
Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

તાજું ઉમદા ફ્રુટ

આંબા અળખ, લીલી અળખ, રતાળ અને સુરણની મોસમ ચાલુ છે. આડુ શી ૧-૦ રતલ, લસણ શી. ૨-૦ રતલ.

પાપક નંબર ૧ શી. ૧૦, નંબર ૨ શી. ૮ ૧૦૦.

ક્યુરી અને ચેવલી પાન વગર ભાવ, પોસ્ટલ છુદ્ડ. બારકીટ ગોલ શી. ૧૦-૬ લાંબી અને સ્કેવર બારકીટ થી. ૧૧-૧ ડબલ.

રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજીયન કોંગોના આરડરો ઉપર પુરવઠા ધ્યાન આપી ડોઈ પણ નસ્તુ પરમીટ હવાંબી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેલજીયમ છુદ્ડ, ડાઈનેમીટ્રમ છુદ્ડ, વોઈરોમ, ડરેસીંગ એસ્ટ, સાઈટ બોર્ડ બોક્સ ટેસ્ટ, છુક કેસ, ટેબલ, તબન કોફાપત ઠાવે ચરીદી સકરી. બંને પધારી લાભ લેવા છુકરી નાંક.

—બોક્સ, ટેબલ અને ફીચન ફરેસર—

જે હમારી કેબરેજ નીચે લઈચાર પાવ છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં લઈચાર રહે છે. માત્ર રોકડા ભાવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો અને વેપાર આગલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE 33-4691.

BOX 2526.

હીંદની મોટામાં મોટી વિમાની કમ્પની તમારી સેવામાં

—ધી—

ન્યુ ઈન્ડીયા ઈન્સ્યુરન્સ

કંપની લીમીટેડ

સાઉથ આફ્રિકાના એકજ મુખ્ય પ્રતિનિધિ

રૂસ્તમજી બલભાઈ રૂસ્તમજી

૧૪૦ ક્વીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

સેવા અને નિર્ભયતા

માટે અમને મળો.

બધી બતના વિમાઓ અમે ઉતારીએ છીએ.

પી. ઓ. બોક્સ ૧૬૧૦.

રેસીડેન્સ : ૧૧૧ ઇલેવનથ એવન્યુ,

ડરબન.

ટેલીફોન:

એફીસ : ૨૫૮૪૫

રેસીડેન્સ : ૩૬૪૧૩.

'કાશ્મીર પ્રિન્સેસ'

કાવતરાની રોમાંચક કથા

લેખક : શ્રી. અનંત શ્રીધર કણ્ઠીક

(ગતાંકથી ચાલુ)

એથી જ મારો જીવ બચ્યો!

સ, એ જ વખતે મેં પારી માંથી માફ માથું પાછું બેચ્યું. એ વખતે સૌથી નાનો વિમાની ડી'સોઝા પરિવારકના મજબૂતમાં પીછું લાઇફ જોટ આલમારી પરથી ઉતારી રહ્યો હતો. એ જાણીત મારે મારે હતું અને તેના સાક્ષીદાર પીમેન્ટાએ ઉતાર એ મારે તકવારી કરી. ડી'સોઝા જે શિક્ષણ આપી રહ્યો હતો, તે પ્રત્યે બરાબર ધ્યાન આપવાનું કમને પણ મેં નકકી કયું; કમને એટલા મારે કે આવા પાઠ મારી સમક્ષ આ પહેલાં પચાસેક વાર રજુ થઇ ગયા હતા. આજે જ્યારે એ ક્ષણનો ખ્યાલ કરું છું ત્યારે લાગે છે કે કમને ચયેલા મારા એ નિર્ણયને માફ આજનું અસ્તિત્વ આભારી છે. હું આભારી છું ગ્લોરિયાનો, ડી'સોઝાનો.

ગ્લોરિયા બોલતી હતી અને ડી'સોઝા પોતાની કિપાએ એક પછી એક કહે જતા હતા. અહા, બન્ને નો ઠેનો સુમેળ! "લાઇફ જોટ સહેલાઇથી પહેરી શકાય છે" એમ ગ્લોરિયા જેવી બોલી કે. ડી'સોઝાએ તેને ધીમેથી જાણે સમજ આપતો હોય તેમ તે જોડ્યું, પહેર્યું અને પટા માંધ્યા. ગ્લોરિયાએ ચાલુ રાખ્યું. "આ છેડો એવવાથી લાઇફ જોટને કુલાવી શકાય છે. પણ યાદ રાખો, તમે વિમાનમાંથી બહાર નીકળી ન જાઓ ત્યાં સુધી તેને કુલાવવું નહિ." અને છેવટે તેણે શ્રદ્ધાપુર્વક કહ્યું, આ તો રાખેના મુજબની સુચનાઓ છે. તમારો આભાર."

અને બસ, ત્યારે જ એ જગી વિમાન ઉડ્યુ થયું એવો મને અનુભવ થયો. એ ઉપડી ચુક્યું હતું. પેલી ટેકરીઓ વચ્ચેના ભયાનક માર્ગ વચ્ચે ચડને ગર્જન કરતાં પસાર થયું. એવું લક્ષ્ય જ્ઞાતી હતું અને અમને સૌને પણ દ્રઢ કે અમે જ્ઞાતી પહેાંચી જઇશું. થોડીવાર પછી આવી પડનારા ભયાનક બાવિનો અમને ખ્યાલ ક્યાંથી હોય?

સૂર્ય બરાબર પ્રકાશી રહ્યો હતો, આકાશ નીલરંગી હતું અને ટેકરીઓ એથી થે વિશેષ નીલરંગી લામતી હતી. ઉંચી ઉંચી ટેકરીઓ હોહ ખીડી ને પડકાર ફેંકતી જાણે કે દસી રહી હતી. આ ટેકરીઓની સરખામણી માં વિમાન ધણું નાનું દેખાતું હતું.

પણ ઉતરાણ-પટી પર અર્ધે સુધી જઇને વિમાન હવામાં હોયે ગયું હારે 'કાશ્મીર પ્રિન્સેસ'ના એન્જીનેએ મારે અવાજ કરીને ટેકરીઓના પડકારની ઉપેક્ષા કરી. કેપ્ટને જ્યાં ટેકરીઓની બાજુમાં યુદ્ધી જગ્યા હતી ત્યાંથી ધીમેથી વિમાનને સમુદ્ર પર લીધું. મારા મનમાં સહજ જ વિચાર આવ્યો : 'એ પ્રથમ પંકતિના વિમાની છે.' હોંગકોંગ એવું વિમાની મચક છે કે જ્યાં વિમાની વિમાન કઇ રીતે ઉપર લઇ જાય છે એ પરથી એની કુશળતા નકકી કરી શકાય છે.

'કાશ્મીર પ્રિન્સેસ' શહેર પર થોડા ચકરાવા લઇને રીધું જ્ઞાતી જવા પોતાના માર્ગે આગળ વધ્યું. જ્ઞાતી સુધી એકધારે સાડા આઠ કલાક સુધી ઉડવન કરવાનું હતું.

ઉડવન મારે સાડા આઠ કલાકનો સમય ધણો લાંબો મજબૂત અને એ સાથે જે માર્ગ કાપવાનો હતો એ પણ લાંબો જ મજબૂત તેજો હતો. પણ મને તો જ્ઞાતીમાં આરામ મારે ધણો ઓછો સમય મળવાનો હતો એની ચિંતા હતી.

ખીજે દિવસે વહેલી સવારે અમે વતન તરફનો પ્રવાસ પુનઃ શરૂ કરવાના હતા. એટલે આ ઉડવન દરમિયાન મારે તો મજા તેટલી ઉધ લઇ લેવાની હતી. પણ થોંધાટ અને કુખરી ને લીધે ઉધવાનું મુશ્કેલ હતું.

પ્રવાસીઓના કમ્પાર્ટમેન્ટમાં હું એકલો બેઠો હતો. (સામાન્ય રીતે આમાં ૩૬ જગ્યા બેસી શકે છે) મારા મનમાં થયું કે 'મારી નજરે પડતા બધા વિસ્તારનો હું 'સ્વામી છું.'

સરળ ગતિ

ધીરે ધીરે તરફવચ્ચાએ મારા પર કબજો જમાવવા માંડ્યો. મારી સામે હેતુ વિના હું મીટ માંડીને બેઠ રહ્યો હતો. પાછળના કમ્પાર્ટમેન્ટમાં પ્રવાસી ઓની ધીમે ધીમે થતી આનંદભરી વાતો, એન્જીનોનો એકધારો અવાજ અને મારી ધડિયાળોને ઝડપથી ચાલતો એક સેકન્ડ ટાંટો-એમાંથી કશા પ્રત્યે મારે ધ્યાન નકોતું.

'કાશ્મીર પ્રિન્સેસ' વાદળ વિનાના આકાશમાં સરળતાથી આગળ વધી રહ્યું હતું. એના બધા વિભાગો બરાબર અને કશા પ્રયાસ વિના કામ આપી રહ્યા હતા.

મને ઉધ આવી નહિ, એટલે મારા મનને કંઈક મટાંતમાં રોકવા મેં ત્યાં

પડેલાં ડેટલાંક ચિત્રમય સામયિકો ઉપકાવવા માંડ્યાં. ગ્લોરિયા બેરી વારંવાર પ્રવાસીઓના કમ્પાર્ટમેન્ટમાં નાસ્તો અને પાણીઓ લઇ જઇ રહી હતી. ડેટલીક વાર ડી'સોઝા અને પિમેન્ટા પણ પ્રવાસીઓ મારે પીણાં અને સીગારેટના ડબ્બા લઇ જતા હતા.

વિમાનીઓની કામગીરી

પાછળના ભાગમાં આવેલી હાય મોડુ ઘોષા મારેની જગ્યાએ જવા મારે હું ઉઠ્યો અને મેં ડેકાપીટ તરફ જતા કેપ્ટન જ્યારેને જોયા. મારી નજર આવાતાં તેઓ આનંદથી હસ્યા. કદાચ મારા ચહેરા પર ઉધનાં જે રપટ ચિહ્નો દેખાતાં હતાં એ એમણે જોયાં હશે. તેઓ કંઈ બોલ્યા વિના જ એમની દરેજ બળવવા ચાલ્યા મયા.

હાય-મેં વગેરે સાફ કરીને હું વિમાનીઓ મારેના કમ્પાર્ટમેન્ટમાં નાસ્તો કરવા મારે ગયો, કેમકે હોંગ કોંગમાં હું જમી શક્યે નહોતો.

અહીં કેપ્ટન દિક્ષિત, પ્રિમેન્ટા અને ડી'સોઝા એકબીજા સાથે મૌનિયરી વાતચીત કરી રહ્યા હતા. હું પણ એમની સાથે જાણ્યો. કેપ્ટન જ્યાર વિમાનનું સંચાલન કરી રહ્યા હતા અને ડી'કુન્દા એન્જીનના ઉચ્ચતામન, દયાજી વગેરે પર નજર રાખી રહ્યા હતા.

ફ્લાઈટ નેવીગેટર પાઠક એમના નકશા પર ધ્યાન રાખી રહ્યા હતા અને જ્ઞાતી તરફના માર્ગ પરનાં મુખ્ય સ્થાનો વિશે કેપ્ટનને માહિત માર રાખી રહ્યા હતા

ડી'સોઝા થોડી મિનિટ મારે અમારી પાસેથી બધા અને અમારા બધા મારે તાજ બનાવેલી ગરમાગરમ ચા લઇને આબ્યા. હું નાસ્તો લેવાનું છુટી ગયો અને આનો કપ જ ઉંપાડી લીધો. આ એ મારી નિર્બંજતા છે. મારે મારે મારે જે સમય એ ચા લેવાનો સમય છે. આ તાજ બનાવેલી ચા તો ખુબ સરસ હતી. થોડી વાર મારે મારી ભૂખ ચાલી ગઇ.

ઉંધ લેવાની ચિંતા

મેં કહ્યું : 'મારી એક માત્ર ચિંતા જ્ઞાતીમાં લેવાય તેટલી ઉંધ લેવાની છે. હું વિમાનમાં ઉંધી નથી શકતો, એ તો તમે નેહું ને?'

દિક્ષિત પોતાને આવતું હાસ્ય છુપાવતાં કહ્યું : 'જ્ઞાતીમાં તમે ઉંધી

શકશો એવો વિચાર કરો એ પરથી લાગે છે કે તમે આશાવાદી છો.'

'જ્ઞાતીમાં હું પૂરેપૂરું કમ ન ઉંધી શકું એ સમજી શકતો નથી.' મેં જવાબ આપ્યો. 'આપણી આ નાનકડી પ્રિન્સેસ ખુબ જ માયાળુ છે-એટલે કે એનાં બધાં વંત્રો બરાબર સારી રિયતિમાં છે, જ્ઞાતીમાં મારે ખાસ કંઈ કરવાનું જ નહિ હોય.'

'બી. કણ્ઠીક, બાન્ડુમ પરિપદનો તમને કંઈ ખ્યાલ જ નથી લામતો.' દિક્ષિતે દસતાં દસતાં કહ્યું : 'જ્ઞાતી માં આપણને હોટલમાં જગ્યા જ મળવાની સંભાવના નથી. પ્રતિનિધિઓને જ્ઞાતીમાં ઉતારીને તમારે જરૂરી ઉંધ લેવા મારે સીગારેટ વિમાન લઇ જવું, એ જ ઉત્તમ વ્યવસ્થા થશે. જોઈએ શું કરવું તે. હા, તમારી પ્રિન્સેસ 'તોફાન' ન મચાવે તો તમને બરાબર ચાર કલાકની ઉંધ મળી શકશે.'

'એ જગવાન, તો પછી હું અહીં શું કરી રહ્યો છું! મેં આશ્ચર્યથી કહ્યું. 'કેપ્ટનમાં જઇને મને થોડી ઉંધ લઇ લેવા દો.'

લગ્નની રાહ

એ બધા આનંદી લોકોને હોડીને હું કેપ્ટનમાં ગયો અને થોડી ઉંધ લેવાનો બરેબર પ્રયાસ કરવા માંડ્યો, પણ ગમે તેટલા પ્રયાસ છતાં યે હું ઉંધી શક્યો નહિ. પુનઃ એકવાર મેં ચિત્રમય સામયિકોનો આશ્રય લીધો.

હોંગકોંગ છોડવાને અમને થોડા કલાક પસાર થયા હતા. ગ્લોરિયા બેરીને આરામ મારે થોડી ક્ષણો મળી અને મારી બાજુની ખુરશીમાં જ આવી ને જ બેઠી.—અમે અમારા પ્રવાસો વિશે સ્વભાવિક રીતે થોડી વાતો કરી.

હવે અત્યારે વિચાર કરતાં અમારી વચ્ચે ધણું સામ્ય હતું એવું મને લાગે છે, મગભમ એક વર્ષ થયાં અમારા દરેકના વિવાહ થયા હતા અને અમે બંને એકબીજાનાં લગ્ન નજીકના ભવિષ્યમાં થવાનાં હતાં એની આતુરતાથી રાહ જોતાં હતાં.

ગ્લોરિયાને જોખમ લાગે છે

'સિંગાપોરનાં પ્રારંભિક ઉડવન વખતે મેં, મારાં જેની સાથે લગ્ન થવાના હતા એને મારે એક ધડિયાળ ખરીદી હતી અને ગ્લોરિયાનાં જેની સાથે લગ્ન થવાના હતા એણે એને મારે એક ધડિયાળ લેવાનું એને કહ્યું હતું.

મેં એને પુછ્યું : 'એની ધડિયાળ ફરી ચાલે છે?' એણે કહ્યું કે 'એ સુંદર ધડિયાળ ખુબ ગમે છે.' વળતાં, એણે મને મેં ખરીદેલી ધડિયાળ વિશે પુછ્યું.

'એ વિશે કંઈ ફરિયાદ નથી.' મેં એને જવાબ આપ્યો.

ચોરીવાર સુધી ગ્વેરિલા ભેરી ઉઘાડી આંખે શુન્ય તરફ દિશિ માંડી સુંગી ભેરી રહી. મને યશું કે એ યાજી મધ હશે.

અચાનક એણે મોં ફેરવીને કહ્યું : 'આ વી. આઈ. પી. ચાર્ટર વિમાનો માં (મહાપુરુષો માટે માટે કરાયેલાં વિમાનોમાં) જવાનું મને અમતું નથી. સલામતીની દિશિએ આ ઉડવનો અને જોખમકારક લાગે છે.'

એના ભાવને હળવો મનાવતાં મેં કહ્યું : 'આમાં મને તો કંઈ ચિંતા

કરવા જેવું લાગતું નથી એની હું ખાતરી આપું છું.' પછી જે ભયંકર ઘટના બનવાની હતી એની ભણે કે અગાઉથી એને જાંખી થઈ હોય એવું લાગતું હતું.

હું એની વાતનો વિચાર જ કરતો હતો છતાં મેં એના તરફ નોંધું તો એ એની એક ઊંડીને ચાલી ગઈ હતી.

(અધુર.)

આ વાતનો કેપ્ટી રાઈફ મુંબઈ "જ્યકો પ્રકાશન"નો છે.

ઈ-સાફ

અલુવાઈક : ઇસ્માઈલ સુસા, આયાત

વૃક્ષ પ્રધાન જ્વાહરલાલ નહેરૂના દરવાજા ઉપર અચાનક "દરટક" થઈ. આ વાત તા. ૧૦ મે ૧૯૫૭ની અડધી રાતની છે. પંડીત નહેરૂ, ડો. સીને, લખેલ ચોપડી "૧૮૫૭" વાંચી રહ્યા હતા. બીજી વખતે, દરવાજાને ખટખટાવતાં, પંડીત નહેરૂ ચોપડી બંધ કરી દરવાજાને ખોલવા માટે અમા; ખોલતાં જુએ છે, કે એક ડોસો અને એક જુવાન અી પહાર ઉભાં છે. પંડીતજીએ સવાલ કર્યો :

પંડીતજી : આપ કોણ છો? આ વખતે શું નેમ્સ છે?

ડોસો : એક જ્વહર મે ઇ-સાફી, મારી સાથે, મારી ભેગમ સાથે, મારા દોસ્તો સાથે કરવામાં આવી છે. વર્ષો સુધી, હું આ ચહેર (દિલ્હી)ના ખુલ્લે ખુલ્લે મટકતો રહ્યો. જુદા જુદા મનુષ્યને મળ્યો; અનેક ઇ-સાફીની સુલા કાત કાપી; ધણીએને "ઇ-સાફ"ની મામણી કરી; પરંતુ કહો "ઇ-સાફ" નથી મલતો, મેં આપનો દરવાજા "ઇ-સાફ" માટે ખટખટાવ્યો છે.

પંડીતજી : આપે અહીં આવવાની કેમ તકલીફ વેઠી? દેશબરમાં ઇ-સાફ માટે ઠોરે ખોલેલી છે, માંથી આપને "ઇ-સાફ" મળી શકે છે.

ડોસો : ઇશ્વરને માટે માફ દઈનાક "દારતાન" સાંભળો, હું એક લાવેલો, મુઠા જરતી વતન.....

પંડીતજી : શું પાકીસ્તાનથી?

ડોસો : નહિ, નાઇ-સાફીથી બેજાર છું. એ ખાદશાહ!

પંડીતજી : મને ખાદશાહ ન કહો, આ આઝાદ અને બીન-મજદૂબી સરકાર છે; અને હું એનો ફક્ત વડો પ્રધાન છું.

ડોસો : હું આપને ખાદશાહ કહેવા નું જ પસંદ કરું છું-કારણ કે આપ તેજ ગાદી ઉપર છો, કે જે ઉપર એક વખતે મારા બાપ, દાદા અને હું.....

પંડીતજી : શું ખબર છે? આપને ખાદશાહીથી થી નિસખત?

ડોસો : હું "ઇ-સાફ"નો ઉમેદવાર છું-નહેરૂજી! હું એક વખતે "સાદેમ" અને "સર" કહેવાતો; પરંતુ આને

ફરીર, બીખારી અને ન ભણું કે શું શું છું!" તમે "ઇ-સાફ" ન કરશો, તો કોણ કરશે?

પંડીતજી : તમે કોણ છો? અને શું "મે ઇ-સાફી" આપ સાથે કરવા માં આવી છે?

ડોસો : હું આઝાદીની લડત વેળા નો એક સીપાહી છું. "વતન માટે પ્રેમ" માંડ પાપ છે. અને એથી હું સુશીલત ઉઠાવી રહ્યો છું.

પંડીતજી : તો શું આપે પછી "બીટીશ સરકાર" સામે લડાઈ કાપી છે?

ડોસો : જી-હા. ભારત આઝાદ થાય તે માટે અગણિત તકલીફો વેઠી છે.

પંડીતજી : જી-આપ "જેલ" પછી મયા છો?

ડોસો : આપની માફક, મારી સાથે પછી "જેલ"માં સખતીએ થઈ છે.

પંડીતજી : કયાં-પાકીસ્તાનમાં?

ડોસો : નહિ-ભારતમાં.

પંડીતજી : (અી મારે) આ કોણ છે?

ડોસો : એ મારી ભેગમ છે.

પંડીતજી : શું તેણીએ પછી "બીટીશ સરકાર" સામે લડાઈ કાપી હતી?

ડોસો : હા, આપની કમલાની માફક, એ પછી મારી "જેલ"માં સામેલ હતી.

પંડીતજી : કી-તો પછી શું યશું?

ડોસો : મારા રહેણાં જ, મારા વિરુધ્ધ "એસ" નોંધાયો; મને "પાપી" અપ્યો; અને મને "માદેર વતન"થી વિખુરો પાડી મુક્યો.

પંડીતજી : મારી લામણી! કણુલ

કરમાવો! પરંતુ હવે શું થઈ શકે? "બીટીશ સરકાર" જીડી અધ છે. મધું ભૂલી જઈ ક્ષમા કરી દો.

ડોસો : ભૂલી જઈ, ક્ષમા કરવા હું તૃપ્તાર છું. પરંતુ હું કેવી રીતથી ક્ષમા કરું? કે જેઓએ ખોટી રીતથી મારા ઉપર "આક્ષેપ" સુખી મને "પાપી" ઠરાવ્યો! આપે પછી મહાત્મા આંધીજી; મોહમ્મદ અલી; શૌકત અલી; મો. આઝાદ; ડો. અનસારી; હકીમ અબ્દુલ ખાન; સરદાર પટેલ; રાજ ગોપાલ આચારી; નેતાજી બોઝ અને બીનજો સાથે "આઝાદી લડત"માં ભાગ લીધો છે, જેમાં ધણીએ "વતન ના પ્રેમ" તથા "વતન તા સેવક"ના નામોથી પાદ કરાય છે. પરંતુ મેં તમા મારા સામીએ શું "પાપ" કાપ્યાં, કે મને "લડાઈ ખેર", રાજ કોલીના નામોથી પોતાના દેશવાસીએ પાદ કરે છે, અને હમારી લડાઈને "બળવા"નો ખીતાબ દીધે છે.

પંડીતજી : ક્ષમા કરશે, મારી સમજમાં નથી આવતું-કે મારી સરકાર, અને મારા આદમીએ, થી રીતે-આપ સાથે "ના ઇ-સાફી" કરી છે. અમર, ખરેખર આપે "આઝાદી

લડત"માં કુરબાની દીધી હોઈ, તો આપને કાપદેસર બદલો મલવો નેમ્સ. ડોસો : હા-હા. બદલો કેવો? શું માદેર વતન, ફક્ત 'મે અબ જમીન પછી, મારી "પુરતી હદીયો"ના આ-રામ માટે ન દઈ શકે? હું બદલા માં ફક્ત "ઇ-સાફ" ચાહું છું. પંડીતજી : હું કઈ રીતે "ઇ-સાફ" ફઈ શકું? અને હું "ઇ-સાફ" કેવા વાળો કોણ?

ડોસો : આપ ભારતના ખાદશાહ છો. આપ, આપની ઠોટોને કહો. આપ પ્રળને કહો કે તેણી મને, કચેરીમાં જો મો રાખી, "ઇ-સાફ" કરે, હું મારે માટે પ્રળને ફેસલો સંભળાવવા ઈચ્છું છું.

પંડીતજી : પછી...આપનું નામ શું?

ડોસો : તમે "શરત" કરો, કે મારે "ઇ-સાફ" થશે.

પંડીતજી : જરૂર થશે, હું "વચન" આપું છું.

ડોસો : હું બહાદુર શાહ ઝફર છું. ભારતની સુખલ સરકારનો છેલ્લો બદ નસીબ, તાબદાર અને આ બાધ છે; મારી મહેકા ભેગમ. (ઝીનત મદેલ). "પીયાસી મશરૂક"માંથી.

ડી. આર. સી.માં ફરજયાત ઇલાયદાપણું નથી

કુપટાઉનની યુનીવર્સીટીમાં બાલક કરતાં ડચ રીફોર્મડ ચર્ચના એક પાદરી મી. ફનડર વેરટકુજને કહ્યું હતું કે એ વરતુ અશક્ય છે કે આપણે બળબળથી એવા લોહો ઉપર ઇલાયદાપણનો કાપદો લાગુ પાડવા માગીએ છીએ કે જે લોહો બધી રીતે આપણા જેવાજ છે. માત્ર ક્ષમની ચામડીના રંગમાં જ ફરક છે. કલાય આ વરતો ચર્ચ એટલા માટે રવીકાર કરે કે રાજનૈતીક કારણોને અંજે આવો કાપદો જરૂરી છે પછી મી. ફનડર વેરટ હુજનનું કહેવું છે કે કાપદેસર રીતે જુદા પાડવા અને એવિજક રીતે જુદા પાડવામાં મજા ફરક છે ડચ રીફોર્મડ ચર્ચમાં એવિજક રીતે જુદાઇ છે પછી તે ઇલાયદાપણું ન ગણાય. અને ઇશ્વરની પ્રાર્થનામાં ઇલાયદાપણું દાખલ કરવા નથી ઈચ્છતા હું ભણું છું કે એમ માનવા માં આવે છે કે અમારી ચર્ચોમાં ઇલાયદાપણું છે પછી જે આ વરતુ સાવ ડાય તો હું ડચ રીફોર્મડ ચર્ચમાં આપે પાદરી તરીકે સેવા કરતો ન હોત પછી જે કાઇ ઇશ્વરની પ્રાર્થનાને અંજે અમારી ચર્ચમાં આવવા ઇચ્છે એને અને કાઇ પછી દિવસ રોપીશું નહિ પછી જે તે કેમરા. કહને એક

રીપોર્ટર તરીકે દાખલ થવા ઇચ્છે તો અમે એને દાખલ થવા નહિ દઈએ. ડચ રીફોર્મડ ચર્ચ પોતાનું બનતું કરી રહી છે કે જેથી ક્રિશ્ચીયન ધર્મના આદર્શો લોહોમાં પ્રસરે પછી જે કાઇ કાપદો એ હેતુથી રચવામાં આવ્યો હોય કે એક બાગના લોહોને તુકસાન એ હેતુથી કરવું કે એ લોહો આ-પણને પસંદ નથી એવા કાપદાનો ડચ રીફોર્મડ ચર્ચ હમેશાં-વિરોધ કરશે. વધી વખત એવો પ્રભાવ પડે છે કે અમારી ચર્ચ સરકાર જે બધું કરે છે તેને સહમત છે પછી આ વરતુ સાવ નથી.

સુકાં મરચાં

અમારે લાંબી હમેશાં નીચે મુજબ મરચાં મળશે : ૩૩ રતલની ગુણી ૩૩-૬ ૧૫ રતલની ગુણી ૧૬-૬; ૬ રતલની ગુણી ૭-૬ અને અઢી રતલનું પારસલની ૪-૩ પોસ્ટેલ સાથે. તેમજ આફ્રિકન મેઇડ ઝાડું લાંબા હેન્ડલનાં ૨૪-૬ ડઝન. ઝોર્ડર સાથે વૈસા મોકલવા મહેરબાની કરવી.

MAARMANS PTY LTD.
Box 26, Phone 128.
Brits Transvaal.

અમેરીકાથી

અમેરીકામાં ન્યોર્થના નામના ગ્રામમાં જે નિગ્રોનાં મરણ વિષે છુપી પોલીસ ખાતું તપાસ કરી રહેલું છે. જે માટે જેમ જાણવામાં આવ્યું છે કે આ જે નિગ્રો પોલીસની તપાસ દરમિયાન મરણ પામ્યા છે. એકને ગીરફતારી સામે વિરોધ કરતી વખતે સખન માર મારવામાં આવ્યો હતો ત્યાર પછી એને બેમુદ સ્થિતિમાં ઘાટમાં ધસી લાવવામાં આવ્યો હતો ત્યાં તેનું કુટલ માયાને કારણે મરણ થયું હતું. ધીરજને પોતાના રહેણાણના પાછલા વાગામાં ગોળીમાર કરવામાં આવ્યો હતો ત્યાં પોલીસ વધુ કહેવું કહ્યું છે કે નિગ્રોમાં ધણી અટાંત છે અને તેઓ જે અર્થાતિ માટે સામ્પ્રદાયિકને જવાબદાર ભેખે છે અને નુકોર્કથી આવના રેલીઓન

ન્યુઝ કે જેમાં નિગ્રોને સમાન હકની વાતો આવે છે એને આ અર્થાતિનું મુળ માનવામાં આવે છે. જે માણસને પોતાના પાછલા વાગામાં ગોળીમાર કરવામાં આવ્યો હતો એને પેટમાં સખત ધજા પરોચવાને લીધે તે હોસ્પીટલમાં જતા જતા જ મરણ પામ્યો હતો. એના બારામાં ત્યાંના પોલીસના વડાએ કહ્યું હતું કે આ નિગ્રોને અગ્રાવ જે વખત ગીરફતાર કરવામાં આવ્યો હતો અને એ જોઈને નવાઈ લાગી કે જે આટલો જલ્દી કેમ મરી ગયો યોગ્ય વરસ પહેલાં અમે જેક નિગ્રોને ગોળીમાર કરતાં તેને પેટમાં ગોળી લાગી હતી તે તો પાંચ છ દિવસ સુધી જીવતા રહ્યો હતો.

સર્વોદય મેળો

પૂનર્વહમાં જે ૩૦-૩૧ અને ૧ જુન સુધી ત્રણ દિવસ મેળો ભરાયો હતો. તેનું પ્રમુખસ્થાન એડીલાદના માંધીજીના સુન્દર મુખ્ય સ્થાને ગોપાળ ચૌધરી કે જેઓ જે રજુ અગ્રવાદીયા પહેલાજ કુબરી તથા તેમના પત્ની શ્રીમતી રસાદેવી ચૌધરીએ હાથ દેવું. સંમેલનમાં રાજેન્દ્ર પ્રસાદ તથા તેમનાં પત્ની વિરોધે હાજર રહ્યા હતા. વિનોબાજીએ પોતાના પ્રવચનમાં જણાવ્યું હતું, "અને હાજર છે કે આને વિશ્વમાં અહોંસા તરફનો એક નેવામાં આવે છે અને

પ્રમુખ આઈઝનહોવર તથા શ્રી નીટીતા કુનેવ પણ જો કે આઈઝનરી રીતે અહોંસાની વાતો કરે છે." વધુમાં ગુજરાતના કાર્યકરોને સંબોધતાં વિનોબાજીએ કહ્યું કે મેં કાશ્મીરમાં સુદાન અને આમદાનના કાર્યકરો ત્યાં જવાનો નિર્ણય કર્યો તેવાથી હું સુન્દરની સુલાકાન લઈ સફરો નથી." અંતમાં વિનોબાજીએ કહ્યું કે "મારું મન આને ધણું અર્થાત છે. માટે હું વધુ કહેવા નથી માગતો." આશ્ચર્ય સાથે સોંપાએ જ્યેષ્ઠ કે વિનોબાજી વાન વાનમાં મજાજા થઈ જતા હતા. આ સંમેલન દિનાથી સુન્દર પ્રાંતમાં ભરાઈ રહેવાથી ગુજરાતી-મરાઠીના અગ્રણી લોકો ધણું અધર પામ્યું હતું એના બાર વિનોબાજીના ચહેરાપર જણાઈ આવતો હતો. રજીસ્ટ્રીમાં વિનોબાજીએ લખાણની માનવ મેદનીને પ્રશ્ન કરતાં કહ્યું.

"મારા અર્થપ્રાય સુખમ સુખ કાર્ય કરતું મોટા છે અને અધર કરતાં મહાન મોટું છે." આમ બોલી વિનોબાજીએ તેમજ ગુજરાતના કાર્યકર શ્રી જુગતરામ દવે જે જણાવ્યું કે ત્યાં ત્યાં વિનોબાજીના ચર્ચણા પડે છે ત્યાં ત્યાં કલ્યાણ થાય છે. હાલિનું અહોં બાગ છે કે તેમને જાણુ પછી વિનોબાજી મામું હાઈન માટે મળ્યા છે.

આચાર સ્વીકાર
શ્રી ઠેટાલાલ ગોપાલજી,
(ખીતાની) પા. ૧-૧-૦૦
શ્રી રધનાથભાઈ ડાહ્યાભાઈ,
(એદાનીસખર્મ) પા. ૧-૧-૦૦

શુદ્ધિ માટે ઉપચોગી

ટમેટાના રસથી

સામગ્રી: એક રાત ટમેટા, જે તેમજરુપુન પીચા, નારીયળ તેા સુદા અડીને સુદા, કાશ્મીર, મરચાં બાદીક સુદારીને ખાંડ જે ટીરુપુન મંદુ ટમેટાને અંદરથી દોડા રગ કાઢી લઈ એમાં ઉપરો મસાલો ભરવેલો જે કારીલો મદ મસાલામાં ભેળવી રહેવા પછી એક પેડાંગા વાલુમાં ઘાટી થી નાખી તેમાં ટમેટા સુદા રેવા દોડીવાર અવનમાં અને દોડીવાર રેવાની ઉપર રાખવું. આ વાનગી ધણી સ્વાદિત થાય છે.

એનેને નવી વાનગીઓ નીચેના સરનામે મોકલવા વિનવતી છે.

'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

સામાજિકે ખખરો

ભુલ સુધાર

'ઈન્ડિયન ઓપિનિયન'ના ૩૦-૫-૫૮ના અંકમાં છપાયેલા 'સામાજિકે ખખરો'માં 'ને'બર્મના શ્રી છોડુભાઈ છીખાભાઈ (બારડોલી નીવાસી)... છપાયેલું છે તે 'ભોરડી નીવાસી' સમજવું અને સામાર રચીકારમાં પાંચ મી રકમ જે ગીની શ્રી છોડુભાઈ છીખાભાઈ ને'બર્મના નામથી છપાવેલી છે તે પૈકાની જેક ગીની ખીનોની ના શ્રી ઝીજુભાઈ બીખાભાઈ તરફથી અપાયેલી છે.

ફ્રીનીકસની સુલાકાને

જુન ૧૫, મી. એમ. ખી. નામક, ડરબન અને મી. એન્ડ મીસીસ એસ. ડી. એમ. પી.વે, ડરબન.

એદાનીસખર્મમાં લગન

આટ નિવાસી (લાલ એદાનીસખર્મ) ના શ્રી. રધનાથભાઈ ડાહ્યાભાઈની પુત્રી ચિ. લલિતાબેનનાં લગન પનાર નિવાસી લાલ ખીનોનીના સ્વ. ગોપાળ ભાઈ રજુકેડાભાઈના ચિ પુત્ર ઠેટા લાલ સાથે રચીવાર તા. ૧-૬-૫૮ના રોજ ગાંધી દોલમાં શ્રી. અરજુ કુમાર વિલાલમરના દસ્તે વેદિક વિધીથી થયાં હતાં. એ પ્રસંગે ને ને ભાઈ એનેએ લાજરી આપી શુભાચિત્તે

પાઠવ્યા છે તે માટે મી રધનાથભાઈ તથા ઠેટાલાલભાઈ આ પત્રકારા આભાર માને છે.

જાણુવા જેમ

પીપળાનો ગુણ

પીપળાના ઝાડ પર નાના નાના ફળો થાય છે આ ફળોને સુકવી તેને ઝીણું વાટી એક ડી રપુનથી ૧૫ ડી રપુન સુધી રોજ અને ૧૫ દિવસ સુધી આપવામાં આવે તો તેને મર્બ રહે જેમ આપુવેદ કહે છે.

ઉદ્ય માટે

રાતે ઉદ્ય ન આવતી હોય તો રાત ના ઘોડુ ખાઓ અને એવું ખાઓ કે નેપી ગેસ ન થાય. ગેસ માણસને ઉદ્ય નથી રેતો.

શિક્ષક જોઈએ છે

શ્રી પોટ' એલીકામેય હોંડુ સેવા સમાજની ગુજરાતી શાળા માટે ગુજરાતીનું પ્રાયશીક શિક્ષક આપે એવા એક લાયક શિક્ષક જોઈએ છે. ઉમેદવારે નીચેના સરનામે પત્રવ્યવહાર કરવા વિનવતી છે.

મણિલાલ રજુકેડાજી,
શ્રી હોંડુ સેવા સમાજ
શાળા સમીતી
ના મંત્રી

૨૯ વોલ્મર રોડ, પોટ' એલીકામેય.

લીસ્ટ નં. ૧ નવાં પુસ્તકો

વિનીત જેડણી કોશ (ગુજરાત વિદ્યાપીઠ) નવી આવૃત્તિ	૧૮	૯
જનવના ઇતિહાસનું રેખાદર્શન (નવાદરલાલ) બે ખંડ એકા	૧	૨
" " " ખંડ બીજો	૧૫	૦
મારી જીવન કથા (નવાદરલાલ)	૧૫	૦
મારું દિવનું દર્શન	૧	૦
મારી જીવન કથા (રાજેન્દ્ર પ્રસાદ)	૧	૦
જીવન પ્રતીય	૫	૦
હુને પત્ર	૨	૧
કેકર જાપા	૧	૩
ગીતા મંથન	૧	૩
ગીતા પ્લન	૧	૩
ગાંધી સ્વાદિત સુચી (ગાંધીજીના આદર્શ દર્શક પુસ્તકોનું લીસ્ટ)	૫	૦
હજરત મદમદ અને ઇસ્લામ	૨	૦
નવલ મંથાવલિ (સ્વ. નવલરામ પંડયા) ૮-૦ દવે અટકી શ્રીમને એને ભણે (વાર્તા)	૨	૩
મરુ કુંજ	૨	૦
રમણજી યાત્રા (લાલ મહેલકર) ધરાલેલા ગ્રાવ	૫	૦
જેડણી કોશ નાનો ખીરજા માટે (ફક્ત અર્થ વિનાના ગ્રંથો નર)	૩	૦
વિશ્વ યાત્રિ (એક ખંડ લાલ)	૫	૦
આપણું દિવંદાન	૧	૦
આજના તેર દિવસો (વિનોબાજી)	૧	૦
ગાંધીજીના પાવન પ્રવચનો	૧	૦
મામ વિદ્યાપીઠની સુમિલ	૧	૩
જીવનની સુવાસ	૧	૦
ઈન્દ્રપનાં પાત્રો (બાળકોને માટે રમુજ ચિત્ર સહ વાતો)	૨	૬
ધર્મતમા ગોખલે	૧	૯
ઈન્દ્ર કોશ (બાળકોને માટે) ૩-૦ ધરાલેલા ગ્રાવ	૧	૦
દિવંદ સ્વચાલ્ય (મ. ગાંધીજીના દસ્તાવેજમાં)	૪	૦

નીચેનાં રચયોથી ઉપર લખેલાં પુસ્તકો મળશે.

INDIAN OPINION, P. Bag, Durban, Natal.

શું તમારી ચાવી ખોવાય છે ?

એમા થું
જરાપણ સુઝાશે નહી
તમે ખોવાય તે પહેલાજ ખીજ ચાવી બનાવવા

ટી. હાથા

ફોન : ૨૩-૬૪૪૭ — ૧૮ ફાંવેલોથ સ્ટ્રીટ, જોબર્ગ.
ને મજા અથવા ફોન કરો. તે તમારી ચાવીઓ કુલીટ બનાવી આપશે. આથી તમારી બધી ચીજો અંત આવશે. બહાર મામના ઝાડો પર ધ્યાન આપશે.

ચાવીઓ ! ચાવીઓ !! ચાવીઓ !!!

મોટર કાર, ક્યાટ, નાઈટ લેથ, રીમ લોકસ વિગેરે બધી બતની અમે કરીએ છીએ. એકવાર અજમાવી જુવો. નવા તાળાં જેવા ભેદએ તેવા મળશે.

માથે બાંધવાની રીબન અને વેણીઓ

મખમલ, સાટીન, ટાફેટા સીલ્કની, રીબન અનેક રંગ, ડીઝાઇન અને સાઈઝમાં મળશે, લગ્ન મંડપ અને મોટર શલુગારવા જરૂર બધું મળી શકશે.

બચ્ચા માટે મખમલ, અને રેસમ તથા ફેલ્ડની ટોપીઓ કીફાયત બાવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંબોડે બાંધવા મખમલ, રેસમ, કોટન વિગેરેના કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના ક્રોચર્સ મળશે.

ટેકાણું : માખરો હેટસ (પ્રો.) લી.

લેડીઝ એન્ડ ચીલ્ડ્રન હેટ મેન્યુફેક્ચરર,

ફોન : ૨૨૦૩૮૫ પહુલે માળે,
બોક્સ ૧૦૮૫૭. માસ્કર મેન્સન્સ

૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — જોહાનીસબર્ગ.

Wholesale To Trade

અમારે ત્યા હર મહિને હાઈ તથા પાકીસ્તાનથી કેટલોક માલ આવ્યા કરે છે.

એક વખત મંગાવી જરૂર ખાત્રી કરો.

તાજી શીપમેન્ટ

પીસ્તા રતલ શી. ૧૨-૧, બહામ રતલ શી. ૮-૧.

કુરમ બોર્ડર્સ

નીકલ કોરનર સ્પેશીયલ ડરાફ્ટ બોર્ડ સાથે શી. ૧૦૫-૦.

નીકલ કોરનર બોર્ડનિરી શી. ૮૪-૦.

રબર કુસન બોર્ડનિરી શી. ૬૫-૦.

કમ્પલીટ સેટ કુકરી તથા સ્ટાઇલર સાથે મળશે.

અગર બત્તી

વાસંતી (હરેકના અલ્ટરની બોટલ સાથે) ૬ તોલા ૭૭બી

શી. ૫૨-૦ ડલન; ૪ તોલા ૭૭બી શી. ૪૦-૦; ૩ તોલા ૭૭બી

શી. ૩૩-૦ ડલન.

ગરવેઈ બોર્ડ ઇન્ડીયા ૧ તોલા ૭૭બી શી. ૧૨૦-૦; ૩ તોલા ૭૭બી

શી. ૬૦-૦ ડલન; ત્રીન ગુલાબ ૬ તોલા ૭૭બી શી. ૧૦૮-૦; ડલન.

૩ તોલા ૭૭બી શી. ૪૮-૦ ડલન; સ્ટીમર બોર્ડ નં. ૪૪૪ પાકીસ્તાની

શી. ૬-૧. ઈન્ડીયાની શી. ૭-૧ ડલન.

ચુરાકાખાટી સીલવર ચોરનામેન્ટો

ગુલાબદાન પલેન શી. ૧૨-૧; નકશીન શી. ૧૫-૦; ક્વમ શી. ૧૭-૧ નંગ

પાનદાન "મોટર કાર" શી. ૪૫-૦; નકશીન બોક્સ શી. ૫૫-૦;

પલેન બોક્સ શી. ૫૦-૦.

આ ઉપરાંત બહોળા પ્રમાણમાં સાડીઓ, બ્લાસ તથા પલાસ ટીકની બંગડીઓ—અમારે ત્યાથી મળી શકશે. કન્ટરી ઘરાકો માટે ખુશ ખબર.—ખાસ આપને જ માટે હુમસ "KUBA" જરૂરનીના રેડી-ઓગ્રામ અમે મંગાવી આપીએ છીએ જરૂર કેટલોક બાવો મંગાવો.

A. K. Hoosen & Sons

116 Queen Street, Phone : 26249.
Box 2161, DURBAN.

શ્રીમતી તહેમી સોરાબજી રસ્તમજી

જણાવતા આનંદ થાય છે કે તેઓ

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન ઓફ ઓસ્ટ્રેલએશીયા લીમીટેડ

સ્થાપના ૧૮૬૬ વિક્ટોરીયા ઓસ્ટ્રેલીયા

— ના —

પ્રતિનીધી નિમાયા છે

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલનો જાહેરાતો વિશે એ ખરી બાંધધરી છે.

વધુ વિગત માટે લખો યા મળો :

૧૦૬ મેન્સફીલ્ડ રોડ, — ડરબન.

બોક્સ ૪૭૬,

ટેલીગ્રામ—કેબલ "સોરાબજી"

ટેલીફોન : ૪૭૮૮૮

૪૭૪૫૩